

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/159/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010197
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120010197.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaných I. K. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných I. K., S. K., A. D., A. T. a A. Z. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2020 pod sp. zn. 6Tk/1/2020, na verejnom zasadnutí konanom prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61 písm. b) ods.1 Trestného poriadku dňa 11.05.2021 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému A. D. v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. D., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom J. Z. XXX/XX K.,
t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov od 30.05.2019,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

od presne nezisteného času, najneskôr však od mesiaca apríl 2018 až do dňa 30.05.2019 obžalovanému I. K. pravidelne približne jedenkrát za mesiac na neznámych miestach vrátane obžalovaným I. K. prenajatého skladu v areály Zverex, súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, predával tzv. indoor spôsobom vypěstovanú marihuanu (sušené rastliny rodu Cannabis) o hmotnosti 1kg za sumu 4500 Eur, ktorú si zadovážoval presne nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste, pričom za toto obdobie predal obžalovanému I. K. marihuanu o celkovej hmotnosti minimálne 10kg v nezistenej koncentrácii účinnej látky THC, avšak spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, ktorej cena na čiernom trhu predstavovala v mieste a čase páchania skutku najmenej 45.000 Eur a zároveň jednorazovo pred letom roku 2018 obžalovanému I. K. predal aj kokaín o hmotnosti 50g v nezistenej koncentrácii účinnej látky, avšak spôsobilý nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, ktorý si zadovážil presne nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste a ktorého cena na čiernom trhu v mieste a čase páchania skutku predstavovala najmenej 3000 Eur, pričom naposledy predal obžalovanému I. K. v presne neustálený deň od 15.04.2019 do 30.05.2019 marihuanu v množstve 999,31 g s priemerným obsahom účinnej látky THC 16,3% hmotnostného, ktorá bola uskladnená v oranžovom kýbli s nápisom „OBI“ a ktorá bola dňa 30.05.2019 mimo iných vecí zaistená pri prehliadke priestorov haly poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Kokaín je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok,

t e d a

neoprávnene si zadovážil, po akúkoľvek dobu prechovával a následne predal omamnú látku, a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania -po dlhší čas, a čin spáchal v značnom rozsahu,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 319 Trestného priadku sa odvolania obžalovaných I. K., nar. XX.XX.XXXX, S. K., nar. XX.XX.XXXX, A. T., nar. XX.XX.XXXX, a A. Z., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného I. K. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., obžalovaného S. K. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., obžalovaného X. K. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., obžalovaného A. D. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., obžalovaného A. T. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., obžalovaného A. Z. vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., obžalovanú Mgr. O. O. vinnou pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a obžalovaného B. G. vinným pre zločin nedovolennej

výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, najneskôr však od mesiaca apríl 2018 až do dňa 30.05.2019 obžalovaný I. K. pravidelne približne jedenkrát za mesiac kupoval od obžalovaného A. D. tzv. indoor spôsobom vypestovanú marihuanu (sušené rastliny rodu Cannabis) o hmotnosti 1kg za sumu 4500 Eur, ktorú mu A. D. predával na neznámych miestach vrátane I. K. prenajatého skladu v areály Zverex, súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, pričom za toto obdobie od neho takto kúpil marihuanu o celkovej hmotnosti minimálne 10kg v nezistenej koncentrácii účinnej látky THC, avšak spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, ktorej cena na čiernom trhu predstavovala v mieste a čase páchania skutku najmenej 45.000 Eur a zároveň jednorazovo pred letom roku 2018 od A. D. kúpil aj kokaín o hmotnosti 50g v nezistenej koncentrácii účinnej látky kokaín, avšak spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, ktorého cena na čiernom trhu v mieste a čase páchania skutku predstavovala najmenej 3000 Eur, pričom naposledy predal obžalovanému I. K. v presne neustálený deň od 15.04.2019 do 30.05.2019 marihuanu v množstve 999,31 g s priemerným obsahom účinnej látky THC 16,3% hmotnostného, ktorá bola uskladnená v oranžovom kýbli s nápisom „OBI“ a ktorá bola dňa 30.05.2019 mimo iných vecí zaistená pri prehliadke priestorov haly poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex.

Obžalovaný A. D. si predmetnú marihuanu a kokaín zadovážoval presne nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste, obžalovaný I. K. si tzv. outdoor spôsobom vypestovanú marihuanu (sušené rastliny rodu Cannabis) v presne nezistenej koncentrácii účinnej látky THC, avšak spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie opakovane kupoval v označenom období v presne neustálených množstvách, avšak minimálne 100g marihuany za cenu 100 Eur aj od obžalovaného S. K., ktorý sušenú marihuanu, pomôcky na pestovanie marihuany a i sadenice tzv. čerstvej marihuany prechovával vo svojom rodinnom dome súpisného čísla XXX postavenom v obci J. E. K. a v záhrade na parcele registra „C“ č. 3732/1 v K..

Obžalovaný I. K. takto zakúpené rastliny rodu Cannabis (ďalej už iba ako „marihuana“) a kokaín následne prechovával v priestoroch haly poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex, ktorého vlastníkom je Slovenský poľovnícky zväz a kde ich sám alebo za pomoci obžalovaného X. K. vážil a prebaľoval do menších balení určených na ďalší predaj, ktorý aj vykonával (vykonal), keď

- opakovane marihuanu predával obžalovanému X. K. v množstve 100g marihuany za sumu 600 Eur od mesiaca jún 2018 až do 30.05.2019, pričom za toto celé obdobie mu takto predal spolu najmenej 1kg marihuany za sumu 6000 Eur a zároveň aj najmenej 10 g kokaínu za sumu 600 Eur, pričom hodnota marihuany na čiernom trhu v čase a mieste spáchania skutku bola najmenej 4500 Eur a hodnota kokaínu 600 Eur,

- opakovane marihuanu predával obžalovanému A. T. v množstve 100g marihuany za sumu 600 Eur od mesiaca apríl 2018 až do 30.05.2019, pričom za toto celé obdobie mu takto predal spolu najmenej 800 g marihuany za sumu 4800 Eur, pričom hodnota marihuany na čiernom trhu v čase a mieste spáchania skutku bola najmenej 3600 Eur

- opakovane marihuanu predával obžalovanému A. Z. v množstve 100g marihuany za sumu 600 Eur od presne nezisteného času roku 2018 až do 30.05.2019, pričom za toto celé obdobie mu takto predal spolu najmenej 500 g marihuany za sumu 2250 Eur,

- opakovane marihuanu predával obžalovanej O. O. v množstve 10g marihuany mesačne za sumu 60 Eur od mesiaca september 2018 až do 30.05.2019, pričom v tomto období jej aj najmenej dvakrát predal kokaín po 5g spolu 10g za sumu 600 Eur,

- dňa 30.05.2019 v čase asi o 15.00 hod. v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex, ktorého vlastníkom je Slovenský poľovnícky zväz, predal obžalovanému B. G. 148,10g marihuany za sumu 600 Eur, pričom hodnota marihuany na čiernom trhu v čase a mieste spáchania skutku bola najmenej 666,45 Eur a v presne neustálený deň predtým, (maximálne týždeň dozadu) B. G. bezplatne zadovážil hašiš s hmotnosťou 0,495 g s priemernou koncentraciou účinnej látky THC 6,7 % hmotnostných, ktorého hodnota na čiernom trhu v čase a mieste spáchania činu predstavovala 14,85 Eur,

obžalovaný X. K. marihuanu zakúpenú od I. K. následne v období od mesiaca jún 2018 až do dňa 30.05.2019 ďalej pravidelne predával svojej sieti odberateľov a to najmenej osobám: B. L., P. I., J. L., J. P., U. Z. v množstve 10g marihuany za cenu 70-75 Eur, eventuálne 1g marihuany za cenu 10 Eur,

obžalovaný A. Z. marihuanu zakúpenú od I. K. v období od presne neustáleného dňa roku 2018 až do dňa 30.05.2019 predával v množstve 1g marihuany za cenu 10 Eur najmenej osobám J. S. a C. S. a zároveň bezplatne dával (zadovažoval) vo forme ušúľaného jointa, prípadne šišky do fajky v rámci spoločného užívania marihuany osobám A. Y., A. Z. a U. D.,
obžalovaný A. T. marihuanu zakúpenú od I. K. v období minimálne od mesiaca apríl 2018 až do dňa 30.05.2019 bezplatne dal (zadovážil) v rámci spoločného užívania marihuany osobe Y. P.,

obžalovaná O. O. marihuanu zakúpenú od I. K. v období od mesiaca december 2018 až do dňa 30.05.2019 opakovane predala v množstve 1g marihuany za cenu 10 Eur najmenej osobám X. A. a W. I.,
Dňa 30.05.2019 boli vykonané domové prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov a zaistovacie úkony podľa Trestného poriadku, pričom

· obžalovaný I. K. v priestoroch haly poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu o hmotnosti 98,430 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,8 % hmotnostného,
 - sušenú marihuanu o hmotnosti 98,490 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 17,1 % hmotnostného,
 - sušenú marihuanu o hmotnosti 999,31 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,3 % hmotnostného,
 - sušenú marihuanu o hmotnosti 30,76 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 11,3 % hmotnostného,
- pričom hodnota tejto marihuany o hmotnosti 1226,99 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu najmenej 5521,45 Eur,
- hašiš o hmotnosti 9,45 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 6 % hmotnostného,
 - hašiš o hmotnosti 36,28 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 10,8 % hmotnostného,
 - hašiš o hmotnosti 0,98 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 8,4 % hmotnostného,
 - hašiš o hmotnosti 0,98 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 10 % hmotnostného,
- pričom hodnota hašišu o hmotnosti 47,69 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu najmenej 1430,70 Eur,
- kokaín o hmotnosti 4,84 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 35,2 % hmotnostného,
 - kokaín o hmotnosti 1,29 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 21,8 % hmotnostného,
 - kokaín o hmotnosti 4,98 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 13 % hmotnostného,
 - kokaín o hmotnosti 4,91 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 21,8 % hmotnostného,
 - kokaín o hmotnosti 4,95 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 18,8 % hmotnostného,
 - kokaín o hmotnosti 5,07 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 22,2 % hmotnostného,
- pričom hodnota kokaínu o hmotnosti 26,04 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu najmenej 1562,40 Eur. 5

· obžalovaný S. K. v záhrade, záhradná roľa nachádzajúca sa na parcele registra C č. 3732/1 v K. prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 3244,86 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 13,4 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 3318,79 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,2 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 257,27 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 7,1 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 1112,50 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 6,3 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 35,99 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 11,6 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 1434,81 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 6,3 % hmotnostných,

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,373 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,6 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 1568 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,9 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 10.972,593 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu najmenej 49.376,66 Eur.

· obžalovaný S. K. v rodinnom dome súpisného čísla XXX v obci J. E. K. prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 21,35 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 8,52g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,9 % hmotnostných,
- 8 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 17,86 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 6,63g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,2 % hmotnostných,
- 6 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 16,95 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 6,26 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,1 % hmotnostných,
- 6 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 14,93 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 6,20 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,3 % hmotnostných,
- 9 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 25,23 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 6,90 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,1 % hmotnostných,
- 9 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 19,91 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 8,64 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,1 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 12,73 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 4,13 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,6 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 13,14 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 8,72 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,4 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 12,76 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 9,30 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,9 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 25,45 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 7,10 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,9 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 25,72 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 10,92 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,7 % hmotnostných,
- 4 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 14,52 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 4,26 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,3 % hmotnostných,
- 4 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 12,14 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 4,60 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,3 % hmotnostných,
- 8 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 23,05 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 6,62 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 2,1 % hmotnostných,
- 3 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 2,15 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 1,34 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,2 % hmotnostných,
- 2 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 6 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 1,72 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,6 % hmotnostných,

- 7 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 20,04 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 5,84 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,7 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 10,31 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 3,59 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,7 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 3,32 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 1,94 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 0,7 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 7,28 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 3,50 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 2,1 % hmotnostných,
- 10 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 8,53 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 4,02 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,5 % hmotnostných,
- 14 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 7,63 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 5,66 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,8 % hmotnostných,
- 18 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 4,62 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 3,58 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,9 % hmotnostných,
- 9 čerstvých sadeníc vykazujúcich znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou po vysušení 7,23 g, hmotnosťou upotrebitelnej časti 3,83 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 1,2 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany s priemernou koncentráciou účinnej látky aspoň 2 % hmotnostné o hmotnosti vysušených upotrebitelných častí 10,12 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu najmenej 45,54 Eur.

· obžalovaný X. K. v byte č. X na 1. poschodí bytového domu vchodu č. XX na ulici L. E. v K. prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 79,65 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,2 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 12,152 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 10,9 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 7,472 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 17,3 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 1,076 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12,7 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,053 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 23,9 % hmotnostných,

- a dobrovoľne vydal pri výkone prehliadky garáže so súpisným číslom XXXX na parcele č. 2476/33 v K. sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,42 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 13,2 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 100,403 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 451,81 Eur.

- hašiš s hmotnosťou 16,422 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 6 % hmotnostných,

príčom hodnota hašišu o hmotnosti 16,422 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 492,66 Eur.

· obžalovaná O. O. v rodinnom dome súpisného čísla XXXX v A. prechovávala bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,091 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 11 % hmotnostných,

dňa 30.05.2019 dobrovoľne vydala z kabelky:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,379 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 14,1 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 6,492 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,8 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 6,962 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 31,32 Eur.

- kokaín s hmotnosťou 4,939 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 17 % hmotnostných,
- kokaín s hmotnosťou 0,33 g s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 28,6 % hmotnostných,

príčom hodnota kokaínu o hmotnosti 5,269 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 316,14,

· obžalovaný A. T. v byte č. XX nachádzajúcom sa na 3. poschodí bytového domu vchodu č. X na ulici L. E. v K. prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,093 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 9,1 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 67,46 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,4 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,06 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,4 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 3,693 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 5,3 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,143 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 14,6 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 71,306 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 321,52 Eur.

· obžalovaný A. Z. v byte č. XX na 3. poschodí bytového domu vchodu č. X na ulici X. v K. prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 10,108 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 12 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 25,9 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 18,1 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 84,15 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 13,5 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,425 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 18,8 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 19,330 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 2,5 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 0,112 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 7,9 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 140,025 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 630,11 Eur.

- hašiš s hmotnosťou 0,405 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 31,2 % hmotnostných,
- hašiš s hmotnosťou 0,496 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 30,8 % hmotnostných,

príčom hodnota hašišu o hmotnosti 0,901 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 27,03 Eur.

· obžalovaný B. G. v osobnom motorovom vozidle zn. Audi, EČ:SA-850DE prechovával bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR:

- sušenú marihuanu s hmotnosťou 98,20 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 16,1 % hmotnostných,
- sušenú marihuanu s hmotnosťou 49,9 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 9,6 % hmotnostných,

príčom hodnota marihuany o hmotnosti 148,10 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 666,45 Eur.

a dobrovoľne vydal:

- hašiš s hmotnosťou 0,495 g s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 6,7 % hmotnostných,

príčom hodnota hašiša o hmotnosti 0,495 g v čase a mieste spáchania skutku bola na čiernom trhu 14,85 Eur.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok,

Kokaín je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za túto trestnú činnosť Okresný súd v Trnave (ďalej len „súd“, príp. „okresný súd“, alebo „prvostupňový súd“) odsúdil obžalovaných :

I. K.

Podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

S. K.

Podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

X. K.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

A. D.

Podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

A. T.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

A. Z.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Mgr. O. O.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon uloženého trestu podmienene odložil a určil jej skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej uložil peňažný trest vo výmere 500 Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovuje súd obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

B. G.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 5470-5485 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní I. K., S. K., A. D., A. T. a A. Z..

Obžalovaná Mgr. O. O. a obžalovaný B. G. sa vzdali práva podať odvolanie proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení. Krajský prokurátor odvolanie v zákonnej lehote nepodal, k odvolaniu obžalovaných sa aj napriek výzve súdu bližšie písomne nevyjadril.

Obžalovaný I. K. zdôvodnil podané odvolanie vlastne koncipovanými úvahami (č.l. 5576a-5583) ako i osobitnými písomnými podaniami prostredníctvom obhajcov JUDr. Petra Janíka a Mgr. Ing. Mariána Galbavého.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Janíka (v rozsahu č.l. 5525-5527 spisu) namietal nesprávnosť rozsudku vo výroku o vine i treste poukazujúc na nedostatočne zistený a následne nesprávne

vyhodnotený skutkový stav veci, najmä pokiaľ ide o vyhodnotenie jeho výpovedí z prípravného konania, ktoré súd považoval za „kľúčové“ k ustáleniu skutku, pričom nevzal do úvahy jeho výpovede z hlavného pojednávania, kde aj následne vysvetlil, prečo vypovedal s poukazom na jeho nepriaznivý zdravotný stav ako i ovplyvňovanie zo strany obhajcov inak. Rovnako nesúhlasil s ustálením rozsahu škody v značnom rozsahu, nakoľko v rámci prehliadok mu boli zadržané omamné látky a psychotropné látky (ďalej aj „OPL“) v hodnote 1226,96 Eur + 8514,66 Eur a z výpovedí svedkov je zrejmé, že zakúpili od neho omamné látky v hodnote 7731,30 Eur, čo nezodpovedá úvahám o právnej kvalifikácii. Taktiež ustálenie kúpy 10-tich kilogramov bez určenia koncentrácie jej účinnej látky bez ďalších dôkazov nemožno považovať za relevantné. V závere poukazoval na to, že mu nebolo vzaté do úvahy znemožnenie učinenia vyhlásenia o vine, na ktorom trvá i doposiaľ, pričom navrhol, aby odvolací súd vzal do úvahy vytknuté nedostatky rozhodnutia súdu prvého stupňa ako i jeho doterajšiu bezúhonnosť a v naznačenom smere vyhovel jeho odvolaniu.

Prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Mariána Galbavého (v rozsahu č.l. 5551-5556 spisu) namietal nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozsudku (s poukazom na judikatúru ESĽP) najmä pokiaľ ide o rozsah spáchania trestného činu a na to nadväzujúcu právnu kvalifikáciu skutku, nakoľko okresný súd vychádzal výlučne z domniek a nerešpektoval pri tom ustálenú rozhodovaciu činnosť NS SR (napr. 4Tdo/32/2012 zo dňa 27.11.2012) a ÚS SR (I.ÚS 30/2015 zo dňa 21.01.2015) z ktorých (rozhodnutí) vyplýva spôsob určovania ceny pri zaistených drogách pri drogovej trestnej činnosti. Vyjadril tiež nesúhlas s výpočtom hodnoty drogy vo vzťahu k jeho osobe, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že maximálna hodnota zaistených drog by predstavovala sumu 11.466,44 Eur (vrátane ostatných obžalovaných okrem S. K.), čo predstavuje kvalifikáciu skutku vo väčšom rozsahu. Taktiež vyjadril nesúhlas so započítaním hodnoty drog, ktoré mali byť obchodované v roku 2018 (čo vyplývalo z výpovedí svedkov, príp. obžalovaných), nakoľko správnym výpočtom majú byť zohľadnené len látky v rozsahu a množstve, ako boli zaistené. Taktiež pokiaľ súd vychádzal z výpovedí spoluobžalovaných a svedkov (ktoré aj podrobne citoval na strane 5554), tieto boli vyjadrené nejednoznačne z hľadiska vyjadrenia obdobia, začiatku kúpy, množstva, frekvencii nákupov a ceny, čo následne spochybňuje aj ustálenie rozsahu spáchania činu vo vzťahu k „nezaisteným“ drogám. Domnieva sa tiež, že mu mohla byť výpočtom súdu (ktorý nie je zrejmý), pripočítaná hodnota drog dvojmo, t.j. aj hodnota zaistených drog ako i hodnota prepočítaná na základe výpovedí o množstvách „obchodovanej“ v čase pred zadržaním.

V ďalšej fáze odvolania namietal procesný postup súdu, ktorý potom, čo on z časti vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2020 a následne odmietol odpovedať na otázky prokurátora, súd jednak nereflektoval procesne na námietky obhajcu, ktorý nesúhlasil s prečítaním výpovede (o čom súd ani nevydal procesné rozhodnutie) a tiež v rozpore s ustanovením § 258 ods.4 Tr. por. prečítal celý jeho skoršiu výpoveď a len neodstraňoval rozpory vo výpovedi tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia. V ďalšom poukazoval na celý rad možných variácií a spôsobov, akým je podľa jeho názoru možné, alebo nie je možné zo strany súdu postupovať v zmysle citovaného ustanovenia tak, aby bol procesne správne vykonaný výsluch obžalovaného resp. čítanie jeho výpovede tak, aby bol jej obsah procesne použiteľný. Z uvedeného dôvodu považuje jeho výpoveď prečítanú z prípravného konania za nezákonnú a preto aj nepoužiteľnú v rámci dokazovania a ustálenia skutku.

Na základe vyššie uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

V doplnenom (opätovne veľmi podrobnom) odôvodnení odvolania zo dňa 19.04.2021 prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Mariána Galbavého navyše namietal zákonnosť vykonanej prehliadky v priestoroch poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v Šali - v areály Zverex, nakoľko je toho názoru, že príkaz vydaný prokurátorom dňa 15.05.2019 na prehliadku iných priestorov a pozemkov označených ako-objekt hala-poľnohospodárska budova na pozemku parc. č. 3984/5,6146/4, súpisné číslo 1757 (s poukazom na príslušný list vlastníctva, katastrálnu mapu, zápisnicu o vykonaní prehliadky, nájomnú zmluvu a ostatné relevantné listinné dôkazy) a na to nadväzujúca prehliadka skladu o výmere 96 m² nachádzajúci sa na parcele č. 3984/1, bol vydaný v rozpore s ustanovením § 181 ods.1 Tr. por., nakoľko vo výrokovej časti príkazu boli nesprávne špecifikované priestory, v ktorých sa prehliadka iných priestoroch realizovala, čo je tak podstatnou vadou konania, ktorú nemožno odstrániť a má zásadný vplyv na výrok o vine a právne posúdenie žalovaného skutku. Na záver vyslovil tiež pochybnosť aj o nezaujatosti nezúčastnenej osoby, ktorý sa prehliadky iných priestorov zúčastnila, nakoľko táto je partnerkou vyšetrovateľa, čo spochybňuje jej nezaujatosť. Na základe vyššie uvedeného opätovne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Vo vlastne koncipovanom odvolaní obžalovaný I. K. uviedol, že svoju vinu nepopiera, no nesúhlasí s právnou kvalifikáciou (spáchanie činu v značnom rozsahu), čím mu bolo znemožnené učiť aj vyhlásenie o vine.

Pokiaľ ide o jeho výpoveď z prípravného konania, opätovne a veľmi podrobne zdôvodnil, prečo trestnú činnosť popísal v danom čase uvedeným spôsobom, hoci to nebola pravda (vidina nižšieho trestu, neskúsenosť, navádzanie zo strany prvého obhajcu ako i dôsledok fyzickej indispozície po zásahu policajtov, taktiež bol prerušovaný otázkami vyšetrovateľky, korigovanie výpovede tak, aby sa to OČTK páčilo a pod....). Z vykonaného dokazovania nie je tiež preukázané, že by si u obž. D. niekedy objednal nejaké OPL ako i čas, kedy k tomu malo prichádzať. Rozpory sú i v časti ohľadom obž. K., kde nebol jednoznačne ustálený čas (či to bol jún, júl, resp. spolupráca mal trvať 9 mesiacov) a na to nadväzujúci kvalifikačný moment „po dlhší čas“.

Je toho názoru, že obsah jeho výpovede z prípravného konania nebol vôbec na hlavnom pojednávaní preukázaný inými vykonanými dôkazmi. Taktiež za nezákonné považuje vykonanie prehliadky iných priestorov (v hale areálu Zverex) a dôkazy z toho odvodené, z dôvodu, že na predmetnom mieste neboli zaistené jeho daktyloskopické odtlačky, priestor nemal prenajatý on, nezhoduje sa parcelné číslo na príkaze s prehľadávaným objektom (k čomu doložil aj kópiu zmluvy, screenshot obrazovky katastrálnej mapy s vyznačením predmetu nájmu).

Ďalej namietal porušenie práva na obhajobu z dôvodu, že ani on ani jeho obhajca nebol oboznámený o konaní výsluchu spoluobvinenej Mgr. O. O. zo dňa 15.11.2019. Okresný súd Trnava považuje za miestne nepríslušný z dôvodu, že trestná činnosť mala byť páchaná a zaistené osoby mali trvalý pobyt na území Nitrianskeho kraja. Pri študovaní spisov nenašiel žiadne písomnosti týkajúce sa povolenia odposluchov pre t.č. XXXX XXX XXX, ktoré bolo použité proti nemu a preto je toho názoru, že tento dôkaz je nepoužiteľný.

Na záver uviedol, že okresný súd sa v nedostatočnej miere zaoberal jeho obhajobnými námietkami a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

V písomnom podaní označenom ako „doplnenie odôvodnenia odvolania“ doručenom odvolaciemu súdu dňa 30.03.2021 obžalovaný opätovne poprel svoju prvotnú výpoveď z prípravného konania, považujúc ju za nezákonnú, vykonanú donútením, a s príslubom nízkeho trestu. Jej prečítanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v rozpore so zákonom. Táto výpoveď tiež nesúladí s inými vykonanými dôkazmi, výpoveď obž. K. je rozporná, a tieto rozpory neboli doposiaľ odstránené vykonaným dokazovaním. Ani ostatné dôkazy ho z trestnej činnosti neusvedčujú. Taktiež považuje vykonanú prehliadku priestorov - Zverex, za nezákonnú / pre nesprávne označenie objektu resp. parciel na príkaze / a preto aj ostatné dôkazy získané jej vykonaním sú nepoužiteľné / nález ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 172/2010/ v zmysle teórie plodov otráveného stromu. V ďalšom navrhol predvolať nezúčastnenú osobu / ktoré bola priateľkou vyšetrovateľa/ ako i majiteľa pozemkov, konateľa Zverex s.r.o. Mgr. W. D., ktoré osoby sa môžu vyjadriť k prehliadke iných priestorov a to kedy a ako bola vykonaná.

Obžalovaný S. K. podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Nadeždy Boľovej (č.l. 5560-5562) a v rámci odvolacieho konania i prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, namietajúci výrok o vine, treste ako i konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

V úvode svojho odvolania prostredníctvom obhajkyne namietal zachovanie totožnosti skutku uvedeného v napadnutom rozsudku oproti obžalobe Krajského prokurátora s tým, že v časti, v ktorej súd špecifikoval sušenú marihuanu, ktorá bola u neho nájdená, nemožno stotožniť s marihuanou označenou v obžalobe (to sa týka i prezentovaných sadeníc), čím došlo k porušeniu obžalovacej zásady uvedenej v § 2 ods. 15 Tr. por. V ďalšom namietal nesprávne vyhodnotenie výpovede obžalovaného I. K. vo vzťahu k prvému skutku (o zásobovaní jeho osoby tzv. outdoor marihuanou), keď nevzal do úvahy jeho pozmenenú výpoveď z hlavného pojednávania, ktorou dôveryhodným spôsobom vysvetlil rozdiel oproti svojej prvotnej výpovedi, čím nebol daný zákonný dôvod na postup podľa § 258 ods. 4 Tr. por.

V ďalšej fáze odvolania namietal vyhodnotenie znaleckého dokazovania súdom prvého stupňa ohľadom zaistených vecných stôp (povrch uzáveru modrého vrečka-stopa č. 3, vnútorný povrch rukavíc-stopa č. 6), keď vyslovil názor, že nakoľko neboli v zmysle znaleckého posudku na predmetných veciach zaistené daktyloskopické stopy, je otázny aj prenos DNA zhodný s jeho profilom. Taktiež z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by na predmetných rukaviciach boli zistené stopy THC, čo potom nenasvedčuje tomu, že by s uvedenými rukavicami pácha trestnú činnosť. Naďalej preto trvá na tom, že zaistená marihuana nepatrila jemu a ani nemal s ňou nič spoločné.

Ďalej namietal znalecké dokazovanie a vyhodnocovanie rozsahu trestnej činnosti spôsobom, ako to učinil prvostupňový súd s poukazom na stanovisko NS SR pod č. Tpj 88/2015 v časti, keď sa stotožnil s tým, že boli za relevantným účelom vyberané reprezentatívne vzorky (18 sadeníc z celkovo 189-tich rastlín) a tie boli následne KEÚ PZ vysušené. Z výpovede znalkyne na HP dňa 11.06.2020 vyplýva, že ani jedna rastlina neobsahovala kvety, resp. šišky, mali len lístočky, z čoho vyplýva, že KEÚPZ musel rastliny pred ich vysušením dopestovať. Je tiež toho názoru, že znaleckému skúmaniu mali byť podrobené všetky zaistené rastliny, nakoľko vyberanie iba reprezentatívnej vzorky rastlín došlo k porušeniu zásady zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného rovnako vyplýva, i nesprávna kvalifikácia skutku (s poukazom na rozhodovaciu činnosť NS SR pod sp. zn. 6Tdo/28/2016 z 14.03.2017), nakoľko má za to, že predmetný skutok mohol byť právne kvalifikovaný iba ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods.1 Tr. zák.

Na základe vyššie uvedeného prostredníctvom obhajkyne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. a), b), d) Tr. por., § 322 ods.1 Tr. por.).

V písomnom zdôvodnení prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, doručeného v rámci odvolacieho konania krajskému súdu dňa 10.05.2021, namietal ďalej nezákonnosť získaného dôkazu (sušenú marihuanu) nájdenú pri prehliadke v záhrade s nadstavbou, nachádzajúcej sa na parcele registra „C“, parc. č. 3732/1 v k.ú. K. a jeho procesnú nepoužiteľnosť s poukazom na judikatúru NS SR (napr. R 57/2002, 4 Tdo/67/2016, v rozhodnutiach všeobecných súdov (napr. KS v Trnave, sp. zn. 3To/132/2004 z 02.12.2004) a znenie zákonných ustanovení §§ 101 ods.1, 101 ods.3 a 103 ods.1 Tr. por., v zmysle ktorých je zrejmé, že v danom prípade absentoval odôvodnený písomný príkaz prokurátora na takýto postup.

Rovnako namietal, že záver o vine obžalovaného bol ustálený aj s poukazom na nepriamy dôkaz, na DNA obžalovaného nájdenú na povrchu uzáveru modrého vrečka s rozmermi 55x41 cm a na (pravdepodobne) vnútornom povrchu rukavíc nájdených vo váhe v vyššie označených priestoroch, ktorý však nebol podporený ďalšími vykonanými dôkazmi a nie je možné vylúčiť, že páchatelom činu bola iná osoba (R 38/1970 I.), príp. boli tieto veci donesené inou osobou (vzhľadom na možný prenos DNA, k čomu neboli vypočutí znalci) a tieto skutočnosti nepodporuje ani výpoveď I. K., nakoľko jeho vyjadrenie nemá k tejto dokazovanej skutočnosti priamy vzťah. Nie je prijateľné urobiť bez jednoznačných dôkazov záver, že ak niekto má u seba marihuana, patrí mu všetka, ktorá sa v danej veci nájde.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por., § 322 ods.1 Tr. por.).

Obžalovaný A. D. odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcov JUDr. Ľudovíta Štangloviča v rozsahu č.l. 5513-5522 a JUDr. Ondreja Bartošoviča v rozsahu č.l. 5540-5549, namietajúc výrok o vine, treste, ochrannom opatrení ako i konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Po úvodnej citácii výrokov napadnutého rozsudku a zákonných ustanovení vzťahujúcich sa k základným zásadám trestného procesného práva v písomných dôvodoch koncipovaných obhajcom obžalovaného JUDr. Ľudovítom Štanglovičom obžalovaný namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa ktorý vychádzal pri vyhodnocovaní dokazovania a ustáľovania viny výlučne z nevierohodnej výpovede obžalovaného I. K. z prípravného konania (z ktorej potom ustálil aj skutok oproti obžalobe rozdielne) a nevzal do úvahy jeho pozmenenú výpoveď z hlavného pojednávania (v súlade so zásadou ústnosti) pri ktorej aj vysvetlil svoje dôvody resp. pohnútky, na zmenu výpovede, argumentujúc neznaľosťou trestného práva, možným benefitom v prípade priznania sa (nižší trest) a bezmedznej dôvere

predchádzajúceho obhajcu. Poukázal tiež na nezrovnalosti vo výpovedi obž. I. K. vo vzťahu k množstvu predanej marihuany (pri porovnaní aj s výpoveďami obžalovaných O. a K.), z ktorej vyplýva predaj ďalším osobám v rozsahu max. 3 kilogramy, s tým, že táto výpoveď sa javí byť absolútne nelogická, nepreukázaná ďalšími dôkazmi a tiež v sústave dôkazov osamotená, čo ju diskvalifikuje ústavným spôsobom ako dôkaz na ktorom okresný súd postavil skutkovú časť rozsudku. Je toho názoru, že okresný súd mal v jeho prípade postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo, pretože neboli voči nemu produkované žiadne také dôkazy, ktoré by preukazovali jeho vinu a preto s poukazom na arbitrárnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a jeho oslobodil spod obžaloby.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča v písomných dôvodoch odvolania okrem vyššie uvedených námietok (týkajúcich sa výpovedí obž. I. K. a ich nezrovnalostí, ojedinelosti tohto dôkazu bez podpory ďalšieho dokazovania, zásady ústnosti a pod ...) navyše uviedol, že postup súdu pri sčítaní hodnoty drog, ktoré mal údajne v priebehu jedného roka predat' pri ustálenej právnej kvalifikácii skutku „v značnom rozsahu“ obžalovanému I. K. sa prieči aplikačnej praxi súdov a je v drogových trestných veciach neprípustný, nakoľko z vykonaného dokazovania (aj keby bola pripustená výpoveď spoluobžalovaného I. K. z prípravného konania, ktorá však bola neskôr na hlavnom pojednávaní negovaná) nie je možné (bez jej faktického zadržania) ustáliť množstvo a kvalitu drogy a toto následne pričítať na vrub ktorémukoľvek obžalovanému. V tomto ohľade absentuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku. Taktiež z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa mal predmetnej trestnej činnosti dopustiť na viacerých osobách, žiadne osoby vo vzťahu k jeho osobe nevypovedali, že by im drogy predával a preto aj právna kvalifikácia vzťahujúca sa k tomuto znaku kvalifikačnej skutkovej podstaty nebola ustálená zákonným spôsobom. Taktiež jeho sms správa K. „vezme aj ten kýbel, ako môže ...“, je neurčitá, nezrozumiteľná a z jej obsahu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali páchanie trestnej činnosti a to ani podporne. V ďalšej fáze odvolania namietal, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku ani len okrajovo nevyjadril, ako dospel k záveru, že v danom prípade malo ísť o rastlinu spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, čo robí rozsudok nepreskúmateľným a arbitrárnym. Rovnako to možno konštatovať aj vo vzťahu k údajným 50 g kokaínu, ktoré mal dodať obž. I. K.. V závere odvolania tiež poukázal na to, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil jeho osobnostné charakteristiky, keď pri uznaní viny a uložení nepodmienečného trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pričom je toho názoru, že v danom prípade by bolo dostačujúce z hľadiska narušenia a možnosti nápravy) i zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym, resp. stredným stupňom stráženia. Na základe uvedeného opätovne navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (podľa § 321 ods.1 písm. a), b), c),d) Tr. por.) a jeho oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný A. T. svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Magdálíka v rozsahu č.l. 5498-5512, namietajúc výrok o vine, treste, ochrannom opatrení ako i konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Po úvodnej citácii ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku namietal nedostatočnosť zistenia skutkového stavu zo strany prvostupňového súdu najmä pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného I. K. z prípravného konania, ktorý ako jediný dôkaz produkovaný v jeho neprospech aj napriek tomu, že bol na hlavnom pojednávaní samotným obž. I. K. popretý, a zároveň spochybnený tým, že nekorešpondoval s inými zistenými skutočnosťami v súvislosti s ostatnými spoluobžalovanými (najmä pokiaľ ide o množstvo predaných drog, miesta predaju, čas ako i dobu počas ktorej malo k tomuto zadovážovaniu dochádzať), nebol podporený žiadnymi dôkazmi, pričom okresný súd si v rozpore so zákonom nekriticky prebral jeho obsah a tento premietol i do skutkovej časti a následne právnej kvalifikácie napadnutého rozsudku. Je zrejmé, že výpoveď obž. I. K. bola v prípravnom konaní ovplyvnená vidinou nižšieho trestu, z jeho výpovede nie je zrejmé, ako a kde sa mali kontaktovať a je tiež nelogické, aby kúpil od neho 800 g marihuany, ktorú by mal sám užiť, pretože nebolo preukázané, že ju predal ďalším osobám. Ako jediný usvedčujúci dôkaz (výpoveď obž. B. K. z prípravného konania, ktorá bola neskôr vyvrátená jeho vlastnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní), by mala byť pre jeho dôveryhodnosť podporená ďalšími aspoň nepriamymi dôkazmi, čo v danom prípade učené nebolo a preto mal súd postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo (v jeho prospech) a to aj vo vzťahu ku kvalifikačným znakom predmetnej skutkovej podstaty najmä pokiaľ ide o kvalifikačný znak „po dlhší čas“ a „vo väčšom rozsahu“.

Pokiaľ ide o svedka Y. P., tento sa nevedel v rámci svojej výpovede (z prípravného konania) vyjadriť, či to, čo spolu užíli bol marihuana a či mala dostatočnú koncentráciu účinnej látky, nakoľko bola zmiešaná

s tabakom. V tejto súvislosti namietal, že nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že mali spolu užívať marihuanu priemerne 1 x mesačne (ako to uvádza v dôvodoch rozsudku), nakoľko to nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Z uvedeného je zrejmé, že súd aj v tomto ohľade mal vychádzať zo zásady in dubio pro reo, a dostatočne nezistené a nepreukázané skutočnosti vyhodnotiť v jeho prospech.

V ďalšej fáze odvolania namietal, že aj uložené ochranné opatrenie spočívajúce v ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou nie je v danom čase uložené dôvodné a to s poukazom na závery znaleckého dokazovania znalkyne MUDr. Stanislavovej, ktorá uviedla, že túžba po droge sa vplyvom plynutia času zredukovala, v danom prípade išlo o počiatočnú závislosť a preto je toho názoru, že nariadené ochranné liečenie by v súčasnosti neplnilo svoj účel.

Ďalej v odvolaní namietal, že z výsledkov ITP nie je zrejmé žiadna komunikácia ohľadom drog (a to tak vo vzťahu k svedkovi P., tak i vo vzťahu k obž. S. K.).

V napádanom rozsudku sa tiež nesprávne uvádza aj to, že u neho bola vykonaná domová prehliadka na ulici L. E. v K., kde mal prechovávať drogy. Prehliadka bola u neho totiž realizovaná na ulici X. A. v K..

Pokiaľ ide o ustálenú právnu kvalifikáciu, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že sa priznal (v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní) k zadržanej marihuane, ktorú mal pre vlastnú potrebu, no kvalifikačné znaky (po dlhší čas a vo väčšom rozsahu) boli ustálené nesprávne tak, ako už vyššie uviedol, na jedinej nedôveryhodnej a nepravdivej výpovedi spoluobžalovaného S. K., ktorá nie je podporená žiadnymi vykonanými dôkazmi a preto predmetný skutok mal byť kvalifikovaný v zmysle § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák.

Poukazoval tiež na svoje osobnostné charakteristiky bezúhonného občana živiaceho sa poctivou prácou a žijúceho v harmonickom rodinnom prostredí je nevyhnutné zohľadniť i pri druhu a výmere trestu s tým, že v prípade ustálenia naznačenej právnej kvalifikácie bude postačujúce uloženie podmienčného trestu odňatia slobody.

Považujúc napadnutý rozsudok za arbitrárny, založený na nedostatočnom vyhodnotení skutkového stavu a v rozpore s Trestným zákonom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uznal ho vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák., uložil mu primeraný podmienčný trest odňatia slobody bez uloženia ochranného opatrenia, príp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V doplnenom zdôvodnení odvolania doručeného prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Magdálíka odvolaciemu súdu dňa 27.04.2021 opätovne (po citácií jednotlivých častí výpovede obž. B. K.) namietal, že výpoveď B. K. zo dňa 13.6.2019 ohľadom množstva a obdobia predaja drog nesedia jednak v prípade obž. O. (marihuana a kokaín), ako ani obž. K. (marihuana a hašiš) a obž. G. (marihuana), a teda ani v prípade týchto obžalovaných, ktorý sa k stíhanej trestnej činnosti v celom rozsahu priznali, nesedia množstvo drogy ako ani obdobie, v ktorom mal obž. B. K. týmto osobám drogy predať, a to v porovnaní s tým, ako to on uvádzal vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019, preto nie je zrejmé, na základe akého dôkazu súd dospel k tomu, že jeho výpoveď zo dňa 13.6.2019 je vo vzťahu k jeho osobe ohľadom množstva marihuany, ktorú mal predať jemu, ako aj obdobia, v ktorom mu ju mal predať, vierohodným dôkazom, keď tieto skutočnosti neboli podporené žiadnym iným z vykonaných dôkazov.

Taktiež poukázal na to, že aj keby obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 vyslovene klamal, tak by mu nehrozil žiaden postih, keďže sa na výpoveď obvineného nevzťahujú ustanovenia ohľadom trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy podľa ust. § 346 Tr. zák.

Ďalšie skutočnosti, ktoré spochybňujú vierohodnosť výpovede obž. B. K. zo dňa 13.6.2019 vo vzťahu jeho osobe sú tie, že on B. K. nemal v telefóne označeného ako "D." (ako to uvádzajú ostatní obžalovaní), on si nemenil číslo na B. K. raz mesačne ako to uvádza obž. O., on v komunikácii s B. K. nepoužíval šifry ako "I" alebo "O" ako ani iné šifry.

V súlade s jeho zdôvodnením odvolania zo dňa 2.11.2020, na ktorom zotráva, ako aj týmto doplnením zdôvodnenia odvolania poukazuje na to, že v danom prípade nastali aj nasledovné vady napádaného rozsudku:

Rozpor ohľadom množstva dodanej marihuany obž. D. obž. B. K. - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza dodané množstvo 10kg, pričom vo vzťahu k ostatným obžalovaným reálne ohľadom množstva predanej marihuany súhrnne hovorí len o cca 3 kg (t. j. je tu rozdiel 7 kg).

Rozpor ohľadom množstva dodanej marihuany a kokaínu obž. B. K. obž. O. - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza, že to bolo 2 krát dodanie marihuany a 4 - 5 krát dodanie kokaínu, pričom obž. O. hovorí o dodaní marihuany v období od jesene 2018 do mája 2019 raz mesačne po 10g (viac ako 2 krát celkovo) a o 2-3 dodávkach kokaínu.

Rozpor ohľadom množstva a nakladania s dodaným hašišom obž. B. K. - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza, že mal 20g hašišu, ktorý prevažne rozdal, pričom sa u neho zaistilo cca 47g hašišu, obž. K. mal podľa jeho slov dať hašiš, pričom u obž. K. sa zaistilo cca 16g hašišu a obž. K. uviedol, že od B. K. kúpil len 10g hašišu.

Rozpor ohľadom obdobia obchodovania s drogami zo strany obž. B. K. - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza, že s drogami neobchodoval pred rokom 2018, pričom obž. K. vo svojej výpovedi v roku 2019 uviedol, že od B. K. kupoval marihuanu cca 3 roky (t. j. cca od roku 2016) a obž. G. uviedol, že B. K. bol jeho dodávateľom už na prelome rokov 2016 a 2017.

Rozpor ohľadom toho, že on (M. T.) by mal predávať ďalej marihuanu - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza, že mal vedomosť o tom, že ďalej predáva marihuanu, avšak on ju ďalej nepredával a o takomto predaji nevypovedal v konaní žiaden svedok, t. j. predaj z jeho strany sa v konaní nijak nepreukázal.

Rozpor ohľadom toho, že v komunikácii používali šifry ako „I“ alebo „O“ a pod. - keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 uvádza, že tieto šifry mali byť v komunikácii používané, pričom v ich komunikácii s obž. B. K. sa žiadne takéto šifry nenachádzajú.

Rozpor ohľadom spôsobu dodania marihuany jeho osobe zo strany obž. B. K., keď obž. B. K. vo svojej výpovedi zo dňa 13.6.2019 raz uvádza, že mal on (T.) chodiť za ním a v inej časti rovnakej výpovede uvádza, že mu on (B.K.) nosil marihuanu pred dom.

Na naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty, t. j. pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa ust. § 172 ods. 2 písm. cl, písm. e) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák.) sa vyžaduje, aby bol skutok spáchaný závažnejším spôsobom konania, v jeho prípade po dlhší čas, a vo väčšom rozsahu. V jeho prípade však takéto skutočnosti vykonaným dokazovaním preukázané neboli. Celé odôvodnenie právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je založené výlučne na výpovedi obž. B. K. z prípravného konania zo dňa 13.6.2019, ktorú výpoveď on sám následne vyvrátil svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 1.6.2020. Zároveň predmetná výpoveď z 13.6.2019 nie je vo vzťahu k jeho osobe dostatočne konkrétna, ale najzávažnejšie je to, že táto výpoveď nemá žiadnu oporu v ostatnom vykonanom dokazovaní, keďže ju nepodporuje žiaden iný z vykonaných dôkazov, a to najmä v smere času trvania a množstva drog, dokonca je táto výpoveď v priamom rozpore s výpoveďami ostatných obžalovaných. V danom smere mohol obž. B. K. uviesť akýkoľvek čas trvania predaja marihuany, ako aj akékoľvek množstvo predanej marihuany. Výpoveď obžalovaného vo všeobecnosti nemusí byť pravdivá, keďže ani uvedením nepravdy mu nehrozí postih v smere trestu za krivú výpoveď, ako ani žiaden iný postih. Najmä vzhľadom na túto skutočnosť sa vyžaduje, aby bola takéto výpoveď podporená aj inými vykonanými dôkazmi, k čomu však v jeho prípade nedošlo. Uvedené podporuje aj konštantná judikatúra súdov Slovenskej republiky, ktoré vyžadujú, aby v prípade jedinej usvedčujúcej subjektívnej výpovede, boli tvrdenia v nej obsiahnuté podporené minimálne inými nepriamymi dostatočne konkrétnymi a relevantnými dôkazmi, čo sa však v jeho prípade nestalo. Na základe uvedeného mu súd len na základe výpovede obž. B. K. zo dňa 13.6.2019 nemôže pričítať za vinu čas trvania a množstvá drogy ním uvádzané. A to navyše v situácii, keď on sám vo svojej výpovedi uvádza len nepresné údaje ako to, že mu predával drogy cca 1 rok a že mu predal drogu asi 8 krát. Uvedené tvrdenia obž. B. K. sú nepravdivé. V danom smere si nechce predstaviť situáciu, ak by obž. B. K. svojvoľne povedal, že mu drogy predával napr. 10 rokov a že mu predal napr. 40 kg drogy, to by potom súd v zmysle ním zvoleného uvažovania musel ukladať trest podľa ust. § 172 ods. 4 Tr. zák.

(trest odňatia slobody na 20 - 25 rokov, príp. na doživotie). V prípade takto závažných pochybností je adekvátne aj využitie všeobecne platnej zásady trestného konania "in dubio pro reo".

Konajúci súd podľa názoru obžalovaného jednoznačne nepostupoval správne a zákonne, keď v rámci hodnotenia vykonaného dokazovania nebral do úvahy reálnu dôkaznú situáciu, nebral do úvahy ani všeobecne platnú zásadu trestného konania "in dubio pro reo" a na základe jednej ničím nepodloženej výpovede obž. B. K. z prípravného konania zo dňa 13.6.2019 ho odsúdil zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. Na základe vyššie uvedeného minimálne v smere aplikácie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ust. § 172 ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. toto nebolo voči jeho osobe absolútne dôvodné, keďže vykonaným dokazovaním nie je absolútne preukázané, že by mal ja skutok spáchať závažnejším spôsobom konania, t. j. po dlhší čas (§ 138 písm. e) Tr. zák.) ako ani vo väčšom rozsahu, ako mu je kladené za vinu. V tomto smere skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty vo vzťahu k jeho osobe neboli v rámci dokazovania vonkoncom preukázané. Tu je plne odôvodnené aplikovať zo strany súdu zásadu in dubio pro reo, a teda v prípade takých závažných pochybností (najmä vo vzťahu k výpovedi obž. B. K. zo dňa 13.6.2019) jednoznačne nemalo byť vo vzťahu k jeho osobe aplikované ust. § 172 ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako príslušný odvolací súd, rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) a písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch týkajúcich sa mňa obžalovaného A. T. a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku, aby po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že ho uzná za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a uloží mu primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu uloženého trestu odňatia slobody bez uloženia akýchkoľvek ochranných opatrení, príp. aby odvolací súd rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Trnava, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný A. Z. svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľudovíta Štangloviča v rozsahu č.l. 5513-5522, namietajúc výrok o vine, treste, ochrannom opatrení ako i konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Po úvodnej citácii výrokov napadnutého rozsudku v písomných dôvodoch koncipovaných obhajcom JUDr. Ľudovítom Štanglovičom obžalovaný namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu v spojitosti s uznaním viny za skutok ustálený v skutkovej časti napadnutého rozsudku, nakoľko je zrejmé, že vykonaním dokazovaním bolo síce preukázané (a to i jeho priznaním a oľutovaním tohto konania), že osobám J. S. a C. S. predal marihuanu v množstve 1 g za cenu 10,- Eur, no nebolo preukázané, že by zabezpečil ďalším osobám marihuanu tým spôsobom, aby to bolo možné subsumovať pod kvalifikovanú skutkovú podstatu s kvalifikačným znakom „na viacerých osobách“. Z vykonaného dokazovania síce vyplýva, že svedkom Y., Z. a D. (ktorých výpovede veľmi podrobne rozanalyzoval v rozsahu č.l. 5520 spisu) poskytol 1-2 krát mesačne v rámci návštevy u neho marihuanu na zafajčenie, no z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť, že v danom prípade išlo o také množstvá tejto látky, ktoré by boli možné považovať (ani vo svojom súhrne) za drogu v zmysle ustálenej súdnej praxe z hľadiska hmotnostného (jednorázová dávka zodpovedajúce max 500 mg), vzhľadom na množstvo, ktoré si svedkovia potiahli ako i fakt, že táto bola riedená tabakom a jej účinky mohli byť ovplyvnené nie jej vlastnosťami, ale najmä požitím alkoholu, ktorého požívanie s fajčením marihuany svedkovia kombinovali. V tomto smere poukazoval na vlastné výpočty ohľadne jedného potiahnutia vyhoreného materiálu ktoré predstavuje maximálne 0,0227 g.

Z uvedeného potom vyplýva, že súd prvého stupňa mal jeho protiprávne konanie správne právne kvalifikovať ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. (trestná sadzba 3-10 rokov odňatia slobody) Vyjadril tiež názor, že vzhľadom na to, že sa na neho hľadí ako na netrestaného, riadne pracuje, viedol riadny život a k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval je potrebné pri ukladaní druhu a výmery trestu zohľadniť aj tieto poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j), písm. l) Tr. zák.) s tým, že aj znalec v rámci psychologického vyšetrenia vyhodnotil možnosť resocializácie. V danom prípade však vyjadril nesúhlas s uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, pretože ani samotná znalkyňa MUDr. Stanislavová sa nevedela vyjadríť, či vzhľadom na dĺžku väzby a teda nútenú abstinenciu je potrebná aj ďalšie liečba.

S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uznal ho vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák., uložil mu trest odňatia slobody s použitím § 38 ods.2, ods.3, §§ 36 písm. j), písm. l), Tr. zák. a § 39 ods.1 Tr. zák.

Konanie na odvolacom súde:

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaní i obhajcovia na verejnom zasadnutí poukázali na podrobné dôvody rozvedené v ich písomných dôvodoch odvolania a navrhovali rozhodnúť tak, ako uviedli v ich písomných (zhora popísaných) návrhoch.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní, na to oprávnenými osobami, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných I. K., S. K., A. T. a A. Z. nie sú dôvodné a odvolanie obžalovaného A. D. je dôvodné len čiastočne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu vecí nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaných na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá (vynímajúc ustálené právne závery ohľadne kvalifikácie skutku vo vzťahu k obžalovanému A. D.) žiadne výhrady, závery okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí všetky správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (ktorý tento v napadnutom rozsudku veľmi podrobným spôsobom odôvodnil).

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Ak si potom nadriadený súd osvojuje správnosť záverov napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je jeho úlohou zamerať sa výlučne na riešenie odvolacích námietok odvolateľa.

K odvolacím námietkam obžalovaných:

I. Obžalovaný I. K.

Obžalovaný I. K. v prvom rade namietal nesprávnosť rozsudku vo výroku o vine poukazujúc na nedostatočne zistený a následne nesprávne vyhodnotený skutkový stav veci, najmä pokiaľ ide o vyhodnotenie jeho výpovedí z prípravného konania, ktoré súd považoval za „kľúčové“ k ustáleniu skutku, pričom nevzal do úvahy jeho výpovede z hlavného pojednávania, kde aj následne vysvetlil, prečo vypovedal s poukazom na jeho nepriaznivý zdravotný stav ako i ovplyvnenie zo strany obhajcov inak. Predmetná výpoveď nebola tiež podporená žiadnymi inými dôkazmi. Namietal tiež procesný postup súdu, ktorý potom, čo on z časti vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2020 a následne odmietol odpovedať na otázky prokurátora, súd jednak nereflektoval procesne na námietky obhajcu, ktorý nesúhlasil s prečítaním výpovede (o čom súd ani nevydal procesné rozhodnutie) a tiež v rozpore s ustanovením § 258 ods.4 Tr. por. prečítal celú jeho skoršiu výpoveď a len neodstraňoval rozpory vo výpovedi tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia. V ďalšom poukazoval na celý rad možných variácií a spôsobov, akým je podľa jeho názoru možné, alebo nie je možné zo strany súdu postupovať v zmysle citovaného ustanovenia tak, aby bol procesne správne vykonaný výsluch obžalovaného resp. čítanie jeho výpovede tak, aby bol jej obsah procesne použiteľný. Z uvedeného dôvodu považuje jeho výpoveď prečítanú z prípravného konania za nezákonnú a preto aj nepoužiteľnú v rámci dokazovania a ustálenia skutku.

Z judikatúry:

Ak sa obvinený prizná k spáchaniu skutku okrem svojho vyhlásenia pre účely podmieneného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Trestného poriadku aj vo výsluchu vyhotovenom v prípravnom konaní procesne bezchybným spôsobom, toto jeho priznanie je použiteľné pre všetky štádiá trestného konania, a to bez ohľadu na to, ako obvinený pri výsluchu subjektívne svoje vyjadrenia chápal. (Uznesenie Ústavného súdu SR z 27. októbra 2016, sp. zn. II. ÚS 772/2016)

V prvom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný sa v zápisnici o svojom výsluchu v procesnej pozícii obvineného zo dňa 13.06.2019 ku spáchaniu trestného činu (podrobne popísaného v skutkovej časti rozsudku) priznal. Zápisnica je procesne bezchybná, pri jej vyhotovení boli dodržané všetky ustanovenia Trestného poriadku vrátane poučení o právach obvineného.

Súd prvého stupňa nepochybil, ak na hlavnom pojednávaní z dôvodu rozporov prečítal uvedenú výpoveď obžalovaného z prípravného konania a „skonfrontoval“ ju s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Názor obžalovaného, že táto výpoveď je nepoužiteľná, nie je správny, nakoľko z obsahu spisového materiálu ani krajský súd nezistil také skutočnosti, ktoré by bránili vypovedať obžalovanému slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, práve naopak, z obsahu jeho výpovede je zrejmé, že obžalovaný vypovedal za prítomnosti 6-tich !!! obhajcov spontánne, jasne, zrozumiteľne a veľmi podrobne bez známok nátlaku, prípadne zdravotných ťažkostí.

Rovnako zrozumiteľnú podobu má podľa názoru krajského súdu aj okresným súdom prezentovaný výklad príslušných ustanovení Trestného poriadku, zakotvujúcich uplatnenie zásad bezprostrednosti a ústnosti na hlavnom pojednávaní, prostredníctvom ktorého bola opodstatnenosť argumentácie obžalovaného o procesných defektoch jeho výpovede vyvrátená.

Ustanovenie § 258 ods.4 Trestného poriadku, ktoré bolo v jeho prípade aplikované, upravuje špeciálny prípad realizácie zásady bezprostrednosti a ústnosti na hlavnom pojednávaní, ktorý počíta a súčasne umožňuje využitie výpovede z prípravného konania v prípadoch, keď sa obžalovaný pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede. Inými slovami, v prípadoch, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní podstatne zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania, nestáva sa výpoveď z prípravného konania v dôsledku takejto okolnosti nulitnou. Trestný poriadok umožňuje takúto výpoveď využiť a subsumovať ju do procesu hodnotenia vykonaných dôkazov, a to spôsobom a za podmienok uvedených v predmetných ustanoveniach, ktoré vytvárajú podmienky pre správne zhodnotenie výpovede obžalovaného v súlade so

zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), čo aj okresný súd bezpochyby spravil.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov náležite a logicky zdôvodnil, prečo označenú výpoveď z prípravného konania vzhľadom na jej spontánnosť a vzájomnú súladnosť s inými vykonanými dôkazmi (výpoveďou obž. K., obž. B. G., obž. O., výpoveďami svedkov X. A., J. S., C. S., Y. P., U. D., A. Z., A. Y., výsledkov odpočúvania, prepisov telekomunikačnej prevádzky, domových prehliadok, prehliadok iných priestorov, a iných v spise sa nachádzajúcich dôkazov) považoval za presvedčivú a relevantnú, na základe čoho jej na rozdiel od výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu. Vzhľadom na tieto zistenia nemá krajský súd žiaden dôvod na prehodnocovanie záverov okresného súdu o dôkaznej sile výpovede tohto obžalovaného (ktorý veľmi podrobne vo svojej výpovedi z prípravného konania popísal spôsob a rozsah spáchania žalovaného skutku ako i participáciu iných osôb na jej páchaní) a nepovažuje jej prečítanie za vykonané v rozpore s procesnými pravidlami. Taktiež na jej zákonnosť nemá vplyv ani to, či sa súd v zápisnici vysporiadal s námietkou obhajoby o jej procesnej použiteľnosti, ak tak učinil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Priznanie sa obvineného k spáchaniu skutku zaprotokolované v zápisnici o výsluchu z 13.06.2019 je použiteľné pre všetky štádiá trestného konania, a to bez ohľadu na to, ako obvinený pri výsluchu subjektívne svoje vyjadrenia chápal a čo ho k tomu viedlo. Je prirodzené, a počíta s tým i Trestný zákon formou „odmien“ - poľahčujúcich okolností, príp. mimoriadne zníženým trestom, že motívom vypovedať a popísať trestnú činnosť čo najpodrobnejšie je práve vidina nižšieho trestu. Tá skutočnosť, že obvinená osoba časom (najmä pri priaznivom vývoji dôkaznej situácie) zmení svoju výpoveď vo svoj prospech, je rovnako prirodzeným a nie zriedkavým javom, ktorým sa obvinený snaží vyvinieť príp. znížiť následky svojho správania najmä vidinou priaznivejšej právnej kvalifikácie, ako je to zjavné v danom prípade.

Neskoršie tvrdenie obžalovaného, že sa k spáchaniu skutku v uvedenom rozsahu priznal na pokyn obhajcu, krajský súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa považuje za tendenčné a urobené výlučne v úmysle vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti za trestnú činnosť, ktorá mu bola preukázaná procesom dokazovania.

Obžalovaný rovnako nesúhlasil s ustálením rozsahu škody „v značnom rozsahu“, nakoľko v rámci prehliadok mu boli zadržané omamné látky v hodnote 1226,96 Eur + 8514,66 Eur a z výpovedi svedkov je zrejmé, že zakúpili od neho omamné látky v hodnote 7731,30 Eur, čo nezodpovedá úvahám o právnej kvalifikácii. Taktiež ustálenie kúpy 10-tich kilogramov bez určenia koncentrácie jej účinnej látky bez ďalších dôkazov nemožno považovať za relevantné.

Pokiaľ teda obžalovaný namietal, že v danom prípade nebola správne ustálená právna kvalifikácia jeho konania vzhľadom na množstvo zaistených a následne predaných zakázaných látok, krajský súd uvádza, že ani táto námietka nie je dôvodná. Na danom mieste totižto platí, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji OPL môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu (v danej súvislosti viď uznesenie NS SR pod sp. zn. 2Tdo/9/2014), nakoľko jej rozsah bol dostatočne ustálený (v jej najmenšom rozsahu) práve výpoveďou samotného obž. I. K., ktorý vo svojej výpovedi podrobne popísal, odkiaľ a v akom množstve drogy kupoval a následne komu, v akých intervaloch, v akom množstve, v akej hodnote drogy predával (bližšie špecifikované aj vo výrokovej časti rozsudku). To, že zo svedeckých výpovedí vyplýva iný výpočet, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku je dôsledok toho, že výsledky vykonaného dokazovania nezahŕňajú každú sekundu sledovaného obdobia a každý moment manipulácie obžalovaného s OPL, ale iba jej preukázanú časť (vyplývajúcu z vykonaného dokazovania) a to v tom smere, kedy a v akom množstve kúpil, prechovával, následne komu a za koľko tieto látky predal. Nie je možné ustáliť a preto ani polemizovať o tom, komu ďalšiemu boli OPL poskytnuté, predané, či bol zvyšok zakúpených látok spotrebovaný obžalovaným, prípadne scudzené iným osobám a pod., preto považuje námietky obžalovaného v tomto smere za čisto hypotetické, nemajúce žiadnu relevanciu na ustálenie skutkového stavu a následnú právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

Stavu veci a zákonu zároveň zodpovedali podľa názoru krajského súdu aj skutkové zistenie okresného súdu, že marihuana, hašiš a kokaín, ktorú obžalovaní K., T., Z., O. a G. odoberali od obž. B. K., obsahovali takú koncentráciu účinnej látky (t. j. najmenej 2% hmotnostných pri THC a pod.), ktorá bola spôsobilá

vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v ust. § 2 odsek 1 zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Podľa § 2 zákona č. 139/1998 Z. z. omamné látky sú také látky, vyvolávajúce návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažným zdravotným a psychosociálnym následkom, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná. Psychotropné látky sú látky ovplyvňujúce stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná. Omamné a psychotropné látky sa zaraďujú podľa ich účinkov na zdravie do troch skupín uvedených v prílohe č. 1 cit. zákona

Z vykonaného dokazovania totižto vyplýva, že k nákupom drog u obž. I. K. a následnému predaju dochádzalo na pravidelnej báze, preto neprichádza do úvahy, že by išlo o OPL bez náležitej účinnej látky, o čom svedčia nie len výpovede jednotlivých odberateľov drog rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ale i znalecké skúmanie, ktorému boli podrobené zaistené OPL u obž. B. K. v areály priestorov Zverex, ale i u ostatných spoluobžalovaných, ktorým mal B. K. predmetné látky predávať a u ktorých boli tieto zaistené pri vykonaných prehliadkach. Z nich je zrejmé, že koncentrácia účinnej látky pri zaistenej marihuane, hašiši i kokaíne prevyšovala minimálnu koncentráciu účinnej látky, ktorá je určujúca pre posúdenie látky ako drogy.

Taktiež je potrebné uviesť, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí dôsledne vysporiadali so všetkými relevantnými okolnosťami rozhodujúcimi pri ustálení výšky ceny zaistenej drogy. V konečnom dôsledku rozsah tejto trestnej činnosti je z hľadiska právneho hodnotenia určovaný podľa aktuálnej ceny na „čiernom trhu“. V danom prípade teda súd správne vychádzali z ceny relevantnej pri predaji konečnému spotrebiteľovi na danom mieste a čase v žalovanom období pre páchatel'ov najpriaznivejšie (tak, ako to uviedol na str. 24 rozsudku). Námitka obžalovaného ale v prevažnej miere súvisí s otázkou hodnotenia vykonaných dôkazov a s jeho požiadavkou na zmenu skutkových okolností, determinujúcich miernejšiu právnu kvalifikáciu svojho protiprávneho konania, čomu však vzhľadom na vyššie uvedené (vzhľadom na správne ustálenie skutkového stavu a z toho vyplývajúce páchanie predmetnej trestnej činnosti „v značnom rozsahu“) nebolo možné vyhovieť .

Pokiaľ ide o kvalifikačný znak „po dlhší čas“, krajský súd je toho názoru, že okresný súd tento ustálil vzhľadom na dobu páchania stíhaného skutku správne, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný opakovane a pravidelne zaobstarával, prechovával a následne predával viacerým osobám omamné a psychotropné látky, pričom dobu páchania stíhaného trestného činu okresný súd vymedzili obdobím od apríla 2018 do 30.05.2019 (odvolateľ namieta aj dôkazný podklad takého vymedzenia, ako to však už bolo uvedené, správnosť a úplnosť zisteného skutku okresný súd správne ustálil na základe výpovede obž. B. K. z prípravného konania). V skutkovej vete napadnutého rozsudku okresného súdu použitý výraz „opakovane“ nasvedčuje tomu, že nešlo o jednorazovú, ojedinelú aktivitu, čo by bránilo záveru, že ide o konanie „po dlhší čas“, ale naopak išlo o činnosť kontinuálnu v rozmedzí rokov 2018 až 2019. Doba páchania skutku obžalovaným tak evidentne presiahla dobu jedného roka, čo zodpovedá v zmysle ustálenej súdnej praxe posúdeniu konania „po dlhší čas“.

Pokiaľ obžalovaný B. K. namieta, že mu nebolo vzaté do úvahy vyhlásenie o vine, na ktorom trvá i doposiaľ, krajský súd na danom mieste uvádza, že obž. B. K. na hlavnom pojednávaní okresného súdu žiadne vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por. neučinil, uviedol len, že spáchanie skutku nepopiera, nesúhlasí však s jeho právnou kvalifikáciou, z čoho je zrejmé, že okresný súd ani nemohol žiadne jeho vyhlásenie prijať a následne ho procesne prijateľným spôsobom zohľadniť.

Spôsob, akým prvostupňový súd dospel k záveru o rozsahu trestnej činnosti a na to nadväzujúcej právnej kvalifikácii skutku obžalovaného I. K. (ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.) je zrejmy už zo skutkovej vety výrokovvej časti rozhodnutia, v ktorej prvostupňový súd ustálil počet pre obžalovaného uskutočnených dodávok OPL a tiež ich hodnotu. Množstvo OPL, ktoré prinajmenšom mal prevziať od spoluobžalovaných S. K. a M. D., množstvo aké prechovával, a následne opakovaný a pravidelný predaj v žalovanom období obžalovaným- R. K., M. T., M. Z., J. O., a D. G. ustálil okresný súd, vyjadriac ho správne peňažnou hodnotou, priamo vo výroku napadnutého rozsudku

v podobe skutkového záveru, pričom je z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne zrejmé, že prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie (aj) v otázke hodnoty drog, výlučne na dôkazoch vykonaných v súlade s procesnými pravidlami na hlavnom pojednávaní.

V ďalšej fáze odvolania obžalovaný namietal zákonnosť vykonanej prehliadky v priestoroch poľnohospodárskej budovy súpisného čísla 1757 v Šali - v areáli Zverex, nakoľko je toho názoru, že príkaz vydaný prokurátorom dňa 15.05.2019 na prehliadku iných priestorov a pozemkov označených ako-objekt hala-poľnohospodárska budova na pozemku parc. č. 3984/5,6146/4, súpisné číslo 1757 (s poukazom na príslušný list vlastníctva, katastrálnu mapu, zápisnicu o vykonaní prehliadky, nájomnú zmluvu a ostatné relevantné listinné dôkazy) a na to nadväzujúca prehliadka skladu o výmere 96 m² nachádzajúci sa na parcele č. 3984/1, bol vydaný v rozpore s ustanovením § 181 ods.1 Tr. por., nakoľko vo výrokovej časti príkazu boli nesprávne špecifikované priestory, v ktorých sa prehliadka iných priestoroch realizovala. Na záver vyslovil tiež pochybnosť aj o nezaujatosti nezúčastnenej osoby, ktorý sa prehliadky iných priestorov zúčastnila, nakoľko táto je partnerkou vyšetrovateľa, čo spochybňuje jej nezaujatosť. Zároveň ju navrhol predvolať a vypočuť k priebehu vykonanej prehliadky a to spolu s majiteľom pozemkov, konateľom Zverex s.r.o. Mgr. W. D..

Krajský súd na danom mieste uvádza, že v posudzovanej veci bol dňa 24.05.2019 vydaný prokurátorom Krajskej prokuratúry Trnava príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov - haly (poľnohospodárskej budovy) súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex, súpisného čísla 3984/5, 6146/4, zapísanom na LV č. XXX. V tomto príkaze bol dostatočne vymedzený účel, že v priestoroch tohto objektu by mal obvinený prechovávať omamné alebo psychotropné látky, príp. nástroje slúžiace na väznenie, prípravu a balenie drog a pod. Z výroku príkazu prokurátora sú dostatočne zrejmé aj všetky ďalšie relevantné skutočnosti týkajúce sa tohto vyšetrovacieho úkonu.

Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov v posudzovanom prípade obsahuje všetky zákonné náležitosti, je z nich zrejmý účel úkonov, v akých priestoroch budú vykonané (boli presne identifikované v jeho odôvodnení- vid'. č.l. 2029 „... z operatívno-pátracej činnosti existuje dôvodné podozrenie, že v predmetnom objekte-hale má I. K. prístup do tých priestorov haly, do miestností, kde by drogy mal deliť, baliť a vážiť z dôvodu následného predaja ..“.) a kto prehliadku vykoná. Následne po jeho vydaní dňa 30.05.2019 bol príkaz aj realizovaný.

Odvolacia námietka obžalovaného založená na tvrdení, že prehliadka iných priestorov a pozemkov bola vykonaná nezákonným spôsobom, pretože v ňom nebol dostatočne vymedzený objekt, v ktorom sa prehliadka iných priestoroch realizovala podľa § 181 ods.1 Tr. por., nie je akceptovateľná.

Zo všetkých relevantných listinných dôkazov, najmä aj z obsahu fotodokumentácie vyhotovenej pri vykonaní prehliadky, je nepochybne zrejmé, že prehliadka sa týkala nebytových priestorov, konkrétne označených v príslušnom príkaze prokurátora. Rovnako je nepochybný aj výsledok prehliadky, pri ktorej boli zaistené viaceré omamné a psychotropné látky, mobilné telefóny, väčšie množstvo finančných prostriedkov a iné predmety súvisiace s trestnou činnosťou, pre ktorú bol I. K. obvinený.

Treba zdôrazniť, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku nezaoberal okolnosťami vykonanej prehliadky priestorov- objektu haly poľnohospodárskej budovy, nakoľko táto námietka nebola obžalovaným počas celého konania vznesená a preto bolo potrebné, aby sa ňou zaoberal krajský súd.

Krajský súd v danej súvislosti uvádza, že je nepochybne zrejmé, že v objekte nehnuteľnosti, na ktorú bola prehliadka cielená, sa nachádzajú okrem záujmového objektu aj ďalšie priestory.

Orgány prípravného konania zrejme aj z tohto dôvodu venovali zvýšenú pozornosť presnej identifikácii záujmových priestorov, ktorá skutočnosť vyplýva z presného (a obsahovo celistvého) opisu výpisu listu vlastníctva č. XXX (vid' aj č.l. 5638) a následného popisu tohto priestoru v dôvodoch príkazu.

Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v zmysle ustanovení § 101 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku je rozhodujúci faktický a nie právny stav, čo znamená, že aj keby nebol príslušný objekt, v ktorom prehliadka bola vykonávaná, na príslušnom liste vlastníctva zapísaný (z dôvodu stavby „na čierno“ a pod.), nič by to nemenilo na skutočnosti, že orgán vykonávajúci prehliadku tohto objektu postupoval lege artis. Keďže prehliadka iných priestorov a pozemkov bola v tomto prípade úkonom neopakovateľným,

tak prípadné formálne nedostatky, by nebolo možné následne odstrániť. V danom prípade je podstatnou okolnosťou, že prehliadkou uvedených priestorov bol sledovaný legálny cieľ a tento zásah štátnej moci bol z hľadiska prevencie ďalšieho páchania závažnej trestnej činnosti nevyhnutný.

Odvolaací súd nezistil v danom prípade žiadne porušenie zákona pri vykonaní prehliadky „iných priestorov“ a odvoláciu námietku obžalovaného v tomto smere neuznal ako opodstatnenú. Prehliadka v nebytových priestoroch - haly (poľnohospodárskej budovy) súpisného čísla 1757 v obci Šaľa - Veča, v areály Zverex, súpisného čísla 3984/5, 6146/4, zapísanom na LV č. XXX, bola vykonaná v súlade so všetkými procesnými zákonnými ustanoveniami a tento úkon je treba považovať za plne relevantný aj z hľadiska hodnotenia jeho vecnej stránky.

Námietky obžalovaného v tom smere, že predmetnej prehliadky sa zúčastnila ako nezúčastnená osoba priateľka vyšetrovateľa (pozn. U. G.-viď č.l. 2042 spisu) považuje odvolaací súd vzhľadom na ničím nepodložené a bližšie nekonkretizované tvrdenia obžalovaného, za nedôvodné a preto sa nimi odvolaací súd bližšie nezaoberal. Taktiež navrhovaný výsluch nezúčastnenej osoby ako i výsluch majiteľa pozemkov, konateľa Zverex s.r.o. Mgr. W. D., k priebehu prehliadky iných priestorov, nepovažoval odvolaací súd za potrebný vzhľadom k tomu, že takéto doplnenie dokazovania sa javí byť ako nadbytočné a nezodpovedne by predĺžilo trestné konanie. Priebeh prehliadky ako i jej zákonnosť nie je ničím konkrétnym spochybnená a takéto skutočnosti nevyplývajú ani zo žiadnych doposiaľ vykonaných dôkazov.

Obžalovaný ďalej namietal porušenie práva na obhajobu z dôvodu, že ani on ani jeho obhajca nebol oboznámený o konaní výsluchu spoluobvinenej Mgr. O. O. zo dňa 15.11.2019.

Na tomto mieste krajský súd uvádza, že uvedené tvrdenie obžalovaného (o neupovedomení obhajcu) sa nezakladá na pravde, nakoľko z č.l. 549 spisu jednoznačne vyplýva, že obhajca obžalovaného JUDr. Peter Janík bol o predmetnom úkone vyšetrovateľkou riadne upovedomený elektronickými prostriedkami dňa 11.11.2019 a teda procesný postup v zmysle § 213 ods.3 Tr. por. a zároveň právo na obhajobu obžalovaného bolo v danom prípade plne zachované (v danej súvislosti viď R 81/2003).

Pokiaľ ide o námietku, že nebol o tomto úkone vyšetrovania upovedomený on sám, krajský súd uvádza nasledovné.

Podľa § 213 ods. 1 Trestného poriadku policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky. Postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu.

Podľa § 213 ods. 2 obhajca má právo od vznesenia obvinenia zúčastniť sa úkonov, ktorých výsledok môže byť použitý ako dôkaz v konaní pred súdom, iba ak vykonanie úkonu nemožno odložiť a obhajcu o ňom vyzrozumieť. Obvinenému a iným vypočúvaným osobám môže obhajca klásť otázky potom, čo policajt výsluch skončí.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že účasť obžalovaného v procesnom postavení obvineného na vyšetrovacích úkonoch, resp. jeho osobné upovedomenie o plánovaných úkonoch nie je obligatórna povinnosť policajta, najmä nie v prípadoch, keď je obvinený v konaní zastúpený obhajcom, ktorý je upovedomovaný o všetkých úkonoch a termínoch ich konania (obdobne viď uznesenie NS SP pod sp. zn. 3Tdo/33/2017 zo dňa 04.10.2017), a preto aj táto vznesená námietka obžalovaného nemá svoje opodstatnenie.

Obžalovaný tiež namietal príslušnosť Okresného súdu Trnava, s tým, že trestná činnosť mala byť páchaná a zaistené osoby mali mať trvalý pobyt na území Nitrianskeho kraja a preto mal byť príslušný iný súd.

V danej súvislosti krajský súd uvádza, že miestna príslušnosť vymedzuje príslušnosť medzi súdmi toho istého druhu, t. j. ktorý konkrétne vecne príslušný súd má vo veci konať a rozhodnúť. Prvotným hľadiskom

pre určenie miestnej príslušnosti je miesto spáchania činu (forum delicti commissi). Miestom spáchania činu je predovšetkým miesto, kde bolo uskutočnené konanie, ktoré naplňa znaky trestného činu, ako aj miesto, kde nastal, alebo mal nastať následok trestného činu. Ak pri pokračovacom trestnom čine nastal následok na viacerých miestach, miestom spáchania trestného činu je každé také miesto (trestné kolégium NS SR pod č. 1 Ndt 20/2014). Vzhľadom k tomu, že v zmysle podanej obžaloby KP Trnava mala v danom prípade žalovaná „organizovaná skupina“ tvorená obžalovanými B. K. a spol., páchať trestnú činnosť mimo iného i na území Trnavského kraja, bola obžaloba podaná na Okresný súd v Trnave ako mieste i vecne (§ 16 ods.1 písm. b) Tr. por.) príslušnému súdu (a to i vzhľadom na zásadu uvedenú v § 20 Tr. por.) správne.

Taktiež námietka obžalovaného ohľadom nezákonnosti výsledkov odpočúvania čísla XXXX XXX XXX, nemá svoje opodstatnenie, nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplýva, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky uvedenej telefonickej stanice vydal Okresný súd v Trnave pod č. 0STT-V-128-1/2019Ntt dňa 01.03.2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené nepovažoval odvolací súd námietky obžalovaného I. K. za dôvodné.

II. Obžalovaný S. K.

V úvode odvolacích námietok obžalovaný namietal zachovanie totožnosti skutku uvedeného v napadnutom rozsudku oproti obžalobe krajského prokurátora s tým, že v časti, v ktorej súd špecifikoval sušenú marihuanu, ktorá bola u neho nájdená, nemožno stotožniť s marihuanou označenou v obžalobe (to sa týka i prezentovaných sadeníc), čím došlo k porušeniu obžalovacej zásady uvedenej v § 2 ods.15 Tr. por.

Túto námietku krajský súd nepovažuje za dôvodnú s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov SR s tým, že totožnosťou skutku „sa rozumie jedinečnosť, resp. nepochybná identifikácia skutku ako udalosti vo vonkajšom svete. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania páchatel'a alebo totožnosť jeho následku, a to aspoň v relevantnej (podstatnej časti)“.

Z judikatúry:

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Obžalovacia zásada uvedená v ustanovení § 220 ods. 1 Tr. por. (teraz § 278 ods. 1 Tr. por.), podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR 2 Tzf 2/73, uverejnené v Zb. rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 64/1973). Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami popísanými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami, pričom súd môže a musí prihliadať k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v priebehu procesu dokazovania. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstatu skutku pritom tvorí, ako už bolo aj vyššie uvedené, konanie páchatel'a (obžalovaného), ktorým sa rozumejú prejavy vôle páchatel'a vo vonkajšom svete, pokiaľ sú zahrnuté zavinením a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva hmotného a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození hodnôt (záujmov, vzťahov) chránených trestným zákonom, t.j. objektu trestného činu. Následkom z hľadiska zachovania totožnosti skutku je potrebné rozumieť porušenie individuálneho objektu trestného činu v jeho konkrétnej podobe, teda konkrétny následok (porušenie alebo ohrozenie určitého jedinečného vzťahu - záujmu), nie určitý typ následku./ trestné kolégium NS SR pod č. 6To/18/2010).

Ak sa teda vykonaným dokazovaním zistia odlišné okolnosti žalovaného činu, avšak vyššie uvedené kritéria sú zachované, súd je povinný skutok (skutkovú vetu) upraviť v odsudzujúcom rozsudku a rozhodnúť o ňom ako o trestnom čine (ak sú naplnené zákonné znaky tohto trestného činu). Čiastkovo odlišné okolnosti miesta, času, spôsobu spáchania alebo následku činu, teda neznamenajú porušenie

totožnosti skutku. Je potrebné, aby skutok, pre ktorý bol páchatel' uznaný za vinného, zodpovedal skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, a to podľa vyššie uvedených kritérií. Tieto kritériá sú v prípade skutku napadnutého rozsudku, teda v súhrnnej jednote obsahu výrokov rozsudku, splnené.

Za situácie, keď je v posudzovanom prípade daná úplná zhoda v následku konania a keď v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania bola okresným súdom upravená skutková veta len v tom zmysle, že bol upravený spôsob, akým obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák., nemožno s ohľadom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu dospieť k takému záveru, že by tak došlo k porušeniu podstaty skutku, resp. k nezachovaniu totožnosti skutku.

V ďalšom obžalovaný namietal nesprávne vyhodnotenie výpovede obžalovaného I. K. vo vzťahu k prvému skutku (o zásobovaní jeho osoby tzv. outdoor marihuanou), keď nevzal do úvahy jeho pozmenenú výpoveď z hlavného pojednávania, ktorou dôveryhodným spôsobom vysvetlil rozdiel oproti svojej prvotnej výpovedi, čím nebol daný zákonný dôvod na postup podľa § 258 ods.4 Tr. por.

Krajský súd sa touto námietkou zaoberal už vyššie (v rámci odvolacích námietok obž. B. K.) a preto len zopakuje, že je toho názoru, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov náležite a logicky zdôvodnil, prečo označenú výpoveď z prípravného konania vzhľadom na jej spontánnosť a vzájomnú súladnosť s inými vykonanými dôkazmi (výpoveďou obž. K., obž. B. G., obž. O., výpoveďami svedkov X. A., J. S., C. S., Y. P. a ostatých svedkov, výsledkov odpočúvania, prepisov telekomunikačnej prevádzky, domových prehliadok, prehliadok iných priestorov, a iných v spise sa nachádzajúcich dôkazov) považoval za presvedčivú a relevantnú, na základe čoho jej na rozdiel od výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu. Vzhľadom na tieto zistenia nemá krajský súd žiaden dôvod na prehodnocovanie záverov okresného súdu o dôkaznej sile výpovede tohto obžalovaného (ktorý veľmi podrobne vo svojej výpovedi z prípravného konania popísal spôsob a rozsah spáchania žalovaného skutku ako i participáciu iných osôb na jej páchaní) a nepovažuje jej prečítanie za vykonané v rozpore s procesnými pravidlami.

V ďalšej fáze odvolania obžalovaný namietal vyhodnotenie znaleckého dokazovania súdom prvého stupňa ohľadom zaistených vecných stôp (povrch uzáveru modrého vrečka-stopa č. 3, vnútorný povrch rukavíc-stopa č. 6), keď vyslovil názor, že nakoľko neboli v zmysle znaleckého posudku na predmetných veciach zaistené daktyloskopické stopy, je otázny aj prenos DNA zhodný s jeho profilom. Taktiež z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by na predmetných rukaviciach boli zistené stopy THC, čo potom nenasvedčuje tomu, že by s uvedenými rukavicami páchal trestnú činnosť. Naďalej preto trvá na tom, že zaistená marihuana nepatrila jemu a ani nemal s ňou nič spoločné.

K predmetnej odvolacej námietke krajský súd uvádza, že je pravdou to, že DNA stopa je dôkazom len nepriamym, ktorého výpovednou hodnotou je najviac to, že sa DNA určitej osoby (obvineného) nachádzal na konkrétnych miestach alebo predmetoch, takže s nimi prišla do styku, ale neznamená to, že obvinený nepochybne spáchal trestný čin, pre ktorý bol trestne stíhaný a ktorý s uvedenými miestami, či predmetmi súvisí. Ani väčšie množstvo stotožnených DNA stôp obvineného nemôže zmeniť nepriamu povahu tohto dôkazu a urobiť z DNA stôp priamy dôkaz.

Pokiaľ ide o výpoveď I. K., na ktorú ako v súbore dôkazov ako zvlášť dôležitý dôkaz okresný súd poukazuje, treba uviesť, že tento dôkazný prostriedok svojim obsahom priamo dokazuje skutok ustálený obžalobou vo vzťahu k obžalovanému S. K., pretože obžalovaný I. K. veľmi konkrétne vypovedal k tomu, odkiaľ si predmetné OPL vo forme tzv. „outdooru“ zaobstarával, čo napokon korešponduje s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, ktoré okresný súd v odôvodnení rozsudku aj veľmi podrobne rozviedol v rozsahu čl. 22-23 rozsudku. Krajský súd v danom smere len poukazuje na to, že obžalovaný I. K. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že jeho druhým zdrojom marihuany bol jeho brat S. K., ktorý ho nepravidelne zásoboval menej kvalitnou (tzv. outdoor) marihuanou. Skutočnosť, že I. K. disponoval aj menej „kvalitnou“ marihuanou s nižším zastúpením účinnej látky THC vo svojich výpovediach potvrdili aj spoluobžalovaní X. K., O. O. a B. G..

Obžalovaný ďalej namietal znalecké dokazovanie a vyhodnocovanie rozsahu trestnej činnosti spôsobom, ako to učinil prvostupňový súd s poukazom na stanovisko NS SR pod č. Tpj 88/2015 v časti, keď sa stotožnil s tým, že boli za relevantným účelom vybrané reprezentatívne vzorky (18 sadeníc

z celkovo 189-tich rastlín) a tie boli následne KEÚ PZ vysušené. Z výpovede znalkyne na HP dňa 11.06.2020 vyplýva, že ani jedna rastlina neobsahovala kvety, resp. šišky, mali len lístočky, z čoho vyplýva, že KEÚPZ musel rastliny pred ich vysušením dopestovať. Je tiež toho názoru, že znaleckému skúmaniu mali byť podrobené všetky zaistené rastliny, nakoľko vyberanie iba reprezentatívnej vzorky rastlín došlo k porušeniu zásady zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného rovnako vyplýva i nesprávna kvalifikácia skutku (s poukazom na rozhodovaciu činnosť NS SR pod sp. zn. 6Tdo/28/2016 z 14.03.2017), nakoľko má za to, že predmetný skutok mohol byť právne kvalifikovaný iba ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods.1 Tr. zák.

Krajský súd na tomto mieste uvádza, že sa plne stotožňuje so spôsobom, akým okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v danom smere (na ktoré aj odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a nižšie ho cituje) s poukazom na stanovisko NS SR z 5. apríla 2016 pod č. Tpj 88/2015 z ktorého vyplýva, že samotná rastlina rodu Cannabis (konopa) už aj v štádiu jej vegetačného vývoja (pestovania) je omamnou látkou, ak spĺňa kritéria uvedené v § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z.z., pestovanie takejto látky treba považovať za zadováženie v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a jej držanie za prechovávanie v zmysle § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dňa 30.05.2020 bola u S. K. vykonaná domová prehliadka a zároveň prehliadka iných priestorov a pozemkov (na záhradnej roli na parc. č. CKN-3732/1), pričom počas domovej prehliadky bolo S. K. dobrovoľne vydaných 341 živých rastlín rodu Cannabis v rannom vegetačnom štádiu, ktoré boli zasadené v prepravkách s rôznymi označeniami. Okrem živých rastlín marihuany boli pri domovej prehliadke nájdené a zaistené predmety určené na pestovanie marihuany a to reflexný stan na klíčenie rastlín, 3ks hnedé sušičky - stany na sušenie, 3ks samostatné tienidlá na výbojky, drevená tyč s 3ks tienidiel na výbojky, 8ks výbojkových žiaroviek. V rámci prehliadky iných priestorov a pozemkov bola v nadstavbe V3S nájdená a zaistená sušená marihuana o celkovej hmotnosti 10.972,593g a pomôcky na balenie marihuany ako rôzne gumenné rukavice, 2ks váh, misky na váženie a plastové sudy, v ktorých bola marihuana uschovaná v igelitových vreckách. Z následne vykonaného znaleckého skúmania KEÚ PZ vyplynulo, že všetka zaistená sušená marihuana obsahovala účinnú látku THC v množstve, ktoré má na človeka účinky predpokladané ustanovením § 130 ods. 5 Tr. zák. (v zmysle skutkovej vety tohto rozsudku). Zo zaistených živých rastlín bolo na znalecké skúmanie predložených 207ks, pričom ostatné nepredložené rastliny boli zničené. Zo všetkých predložených rastlín iba dve reprezentatívne vzorky spolu o 18-tich rastlinách obsahovali priemernú koncentráciu účinnej látky THC aspoň 2% hmotnostné. Z výpovede znalkyne na hlavom pojednávaní pritom vyplynulo, že išlo ešte len o mladé rastlinky v rannom vegetačnom stupni vývoja. Ani jedna z 207 ks predložených rastlín nebola konopou siatou. Síce v rannom štádiu vývoja má každá marihuana (aj konopa siata) rovnaké morfológické znaky, konopa siata však nikdy nedosiahne úroveň účinnej látky THC viac ako 0,2 % hmotnostného. K tomuto je nutné dodať, že sušením rastliny sa obsah THC vyjadrený v miligramoch nemení. Mení sa iba hmotnostné percentuálne vyjadrenie, keďže rastlina sušením stráca vodu. K rastlinám, ktoré predložené na znalecké skúmanie neboli v podstate z výpovede znalkyne vyplynulo, že nemôže s absolútnou istotou vylúčiť, že nešlo o rastliny konopy siatej. Konopu siatu nebolo možné v tomto štádiu vývoja rastliny rozpoznať podľa morfológických znakov, ale iba podľa obsahu THC. Pretože zvyšok nepredložených rastlín bol nenávratne zničený, nemohol súd s poukazom na vyjadrenie znalca jednoznačne ustáliť, že nešlo o konopu siatu.

U S. K. bolo teda zaistených 207 ks rastlín marihuany, z ktorých 18 ks obsahovalo účinnú látku THC v takej koncentrácii, že na človeka má účinky predpokladané ustanovením § 130 ods. 5 Tr. zák. (t.j. aspoň 2% hmotnostné, alebo 10mg na obvykle jednorazovú dávku /50-500mg/) a zároveň 10.972,593g sušenej marihuany s takým obsahom účinnej látky, že išlo o omamnú látku.

Okolnosť, že zaistené rastliny konope neboli doposiaľ upravené do podoby sušiny, použiteľnej na aplikáciu drogy fajčením, nespochybňuje charakter dotknutého materiálu ako omamnej látky a psychotropnej plátky v zmysle § 2 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Výrok rozsudku špecifikuje počet a hmotnosť rastlín a ich sadeníc, priemernú koncentráciu účinnej látky THC v nich, ako aj ich hodnotu v čase a mieste spáchania. Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v naposledy označenom zákone výslovne uvedené v zozname omamných látok v I. skupine a látka THC, chemicky tetrahydrokanabinoly, je v ňom výslovne uvedená v zozname psychotropných látok I. skupiny.

Bolo by preto kvalifikačne nesprávne neposúdiť zistený skutok podľa § 172 Tr. zák. a posúdiť ho podľa § 173 Tr. zák., ako to navrhuje obžalovaný, ale aj použiť ustanovenie § 173 Tr. zák. na kvalifikáciu činu paralelne. Zadováženie predmetov určených na nedovolenú výrobu drogy je v tomto kontexte konzumované a kvalifikačne pokryté použitím ustanovenia § 172 Tr. zák., ktoré poskytuje dotknutému spoločenskému záujmu primárnu ochranu. Preto nejde o jednočinný súbeh trestných činov (k tomu pozri aj rozhodnutie 4 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky čiastka 1/2013).

Uplatnená odvolacia námietka obžalovaného je teda nedôvodná.

Rovnako nedôvodná je námietka obžalovaného ohľadom toho, že znaleckému skúmaniu mali byť podrobené všetky zaistené rastliny a nie len reprezentatívna vzorka.

Na danom mieste krajský súd uvádza, že zo zaužívanej súdnej praxe (pozn. aj tunajšieho krajského súdu) je zrejmé, že v prípade veľkého množstva zaistených rastlín sa nikdy neanalyzujú všetky rastliny, ktoré boli zaistené na mieste činu, ale odoberá sa reprezentatívna vzorka, ktorá zohľadňuje charakteristické vlastnosti, alebo reprezentuje celkový súbor všetkých zaistených rastlín.

K predloženým rastlinám pri analýze KÚPZ pristupuje ako k reprezentatívnej vzorke. Pri rastlinách konope sa robí neštatistické vzorkovanie, pretože tieto rastliny už sú vizuálne posúdené ako rastliny rodu konope. Všeobecná metóda vzorkovania síce nie je, ale dodržiavajú sa všeobecne uznávané odporúčania.

Napríklad v nariadení európskej komisie č. 796/2004 sú uvedené dve možnosti odobratia vzoriek konope na určenie zistenia množstva THC a to buď 50 rastlín z poľa alebo 200 rastlín z poľa, pričom pole je rádovo desiatky tisíc rastlín. Napríklad renomovaný forenzný ústav v Británii v 3. vydaní svojej príručky pre miesto činu uvádza, že po vizuálnom posúdení sa odoberajú dve rastliny z každého súboru a ten súbor je rovnaká varieta a rovnaký stupeň zrelosti. KEU PZ využíva príručku, ktorá je špeciálna pre oblasť drog, vydala ju európska sieť súdovedeckých ústavov a jedná sa o manuál s názvom Príručka štandardného vzorkovania drog a pridriavajú sa metódy č. 5, podľa ktorej do 10 zaistených rastlín sa skúmajú všetky rastliny, od 10 - 100 zaistených rastlín sa odporúča analyzovať 10 vzoriek a keď je počet vzoriek väčší ako 100, tak sa odporúča analyzovať množstvo, ktoré zodpovedá druhej odmocnine z množstva zaistených rastlín. Pri tomto postupe sa zohľadňuje výška rastlín (len čiastočne), varieta (odroda) a stupeň zrelosti, čo primárne posudzuje botanik privolaný na miesto činu.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tento postup vzorkovania bol v tomto prípade dodržaný, pretože KEU PZ bolo predložených 18 čerstvých rastlín, pričom obsah THC sa stanovuje len vo vysušených rastlinách. Samotné sušenie nemá vplyv na úbytok THC. Celkovú hmotnosť zaistených rastlín KEU PZ nestanovuje. Obsah THC v rastlinách konope môže byť rôzny, pri interiérovom pestovaní konope to závisí od ďalších faktorov ako sú substráty, živiny. Môže byť rozdiel v THC v rôznych varieties konope, aj v rámci variety môžu byť rozdiely, závisí na vegetačnom štádiu rastliny. Na priemyselné účely sa používa konope, kde je obsah THC nižší ako 0,2 % hmotnosti.

Je tak nespochybniteľné, že počet odobratých vzoriek - 18, dosahoval druhú odmocninu z celkového množstva identifikovaného materiálu t.j. z 207 rastlín, avšak je potrebné v tejto súvislosti opätovne zdôrazniť, že ide len o všeobecné odporúčanie (líšiace sa od prípadu k prípadu a jeho osobitých podmienok) a nie zákonom predpísanú striktnú povinnosť.

S poukazom na uvedené, nakoľko aj odvolací súd plne rešpektuje všeobecné uznávané metódy používané KÚPZ pri znaleckom skúmaní pre oblasť drog, preto považoval námietky obžalovaného aj v tomto smere za nedôvodné.

V písomnom zdôvodnení obžalovaný ďalej namietal nezákonnosť získaného dôkazu (sušenú marihuanu) nájdenú pri prehliadke v záhrade s nadstavbou, nachádzajúcej sa na parcele registra „C“, parc. č. 3732/1 v k.ú. K. a jeho procesnú nepoužiteľnosť s poukazom na judikatúru NS SR (napr. R 57/2002, 4 Tdo/67/2016, v rozhodnutiach všeobecných súdov (napr. KS v Trnave, sp. zn. 3To/132/2004 z 02.12.2004) a znenie zákonných ustanovení §§ 101 ods.1, 101 ods.3 a 103 ods.1 Tr. por., v zmysle

ktorých je zrejmé, že v danom prípade absentoval odôvodnený písomný príkaz prokurátora na takýto postup.

Podľa § 101 ods.1 Tr. por. prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku je oprávnený nariadiť predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 101 ods.2 Tr. por. prehliadku iných priestorov alebo pozemkov vykoná bez meškania orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Podľa § 101 ods.3 Tr. por. bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 <. môže policajt vykonať prehliadku iných priestorov alebo pozemkov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie, alebo o prenasledovanú osobu, ktorá sa ukrýva v týchto priestoroch. O vykonaní tohto úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1 <..

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu pri vykonaní prehliadky iných priestorov vykonanej dňa 30.05.2019 v katastrálnom území K. na „záhradnej roli-pole s nadstavbou“ nachádzajúcej sa na parcele registra C 3732/1, ktorej užívateľom bol S. K. (majiteľom a držiteľom O. Y., nar. XX.XX.XXXX), nezistil žiadne porušenie zákona, nakoľko zo zápisnice o jej vykonaní vyplýva, že dňa 30.05.2019 o 20.15 hod. bol vyšetrovateľom o tomto postupe (ktoré bolo následne realizované o 20.45 hod.) riadne informovaný dozorujúci prokurátor JUDr. Y., v danom prípade išlo bezpochyby o úkon, ktorý nezniesol odklad, nakoľko bolo potrebné zaistiť veci súvisiace s predmetnou drogovou trestnou činnosťou a reálne hrozilo, že tieto veci môžu byť zničené, príp. scudzené iným subjektom. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že pri úkone prehliadky iných priestorov právo občana na rešpektovanie súkromia konkuruje povinnosti štátu predchádzať trestnej činnosti, ako aj povinnosti zisťovať a odhaľovať trestné činy, pričom v prejednávanej veci je rozhodujúcou okolnosťou, že prehliadkou predmetných priestorov, ktoré obžalovaný S. K. užíval, bol sledovaný legitímny cieľ a tento okamžitý zásah zo strany štátnych orgánov bol z hľadiska prevencie ďalšieho páchania obzvlášť závažnej trestnej činnosti a nutnosti zabezpečiť dôkazné prostriedky bezpochyby súrny a naliehavý. Prehliadka vo vyššie označených nebytových priestoroch bola preto vykonaná v súlade so zákonom (§ 101 ods.3 Tr. por.) a tento úkon je treba považovať za plne legitímny aj z hľadiska hodnotenia jeho vecnej stránky s poukazom na výsledok a obsah zaistených doličných predmetov. Vzhľadom na tieto skutočnosti podvážoval odvolací súd aj túto námietku obžalovaného za neopodstatnenú.

III. Obžalovaný A. D.

V písomných dôvodoch odvolania obž. M. D. namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa, ktorý vychádzal pri vyhodnocovaní dokazovania a ustáľovania viny výlučne z nevierohodnej výpovede obžalovaného I. K. z prípravného konania (z ktorej potom ustálil aj skutok oproti obžalobe rozdielne) a nechal do úvahy jeho pozmenenú výpoveď z hlavného pojednávania (v súlade so zásadou ústnosti) pri ktorej aj vysvetlil svoje dôvody resp. pohnútky, na zmenu výpovede, argumentujúc neznalosťou trestného práva, možným benefitom v prípade priznania sa (nižší trest) a bezmedznej dôvere predchádzajúceho obhajcu. Poukázal tiež na nezrovnalosti vo výpovedi obž. I. K. vo vzťahu k množstvu predanej marihuany (pri porovnaní aj s výpoveďami obžalovaných O. a K.), z ktorej vyplýva predaj ďalším osobám v rozsahu max. 3 kilogramy, s tým, že táto výpoveď sa javí byť absolútne nelogická, nepreukázaná ďalšími dôkazmi a tiež v sústave dôkazov osamotená, čo ju diskvalifikuje ústavným spôsobom ako dôkaz na ktorom okresný súd postavil skutkovú časť rozsudku. Je toho názoru, že okresný súd mal v jeho prípade postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo, pretože neboli voči nemu produkované žiadne také dôkazy, ktoré by preukazovali jeho vinu.

Ďalej namietal, že postup súdu pri sčítaní hodnoty drog, ktoré mal údajne v priebehu jedného roka predať pri ustálenej právnej kvalifikácii skutku „v značnom rozsahu“ obžalovanému I. K. sa prieči aplikačnej praxi súdov a je v drogových trestných veciach neprípustný, nakoľko z vykonaného dokazovania (aj keby bola pripustená výpoveď spoluobžalovaného I. K. z prípravného konania, ktorá

však bola neskôr na hlavnom pojednávaní negovaná) nie je možné (bez jej faktického zadržania) ustáliť množstvo a kvalitu drogy a toto následne pričítať na vrub ktorémukoľvek obžalovanému. V tomto ohľade absentuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku. Taktiež z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa mal predmetnej trestnej činnosti dopustiť „na viacerých osobách“, žiadne osoby vo vzťahu k jeho osobe nevypovedali, že by im drogy predával a preto aj právna kvalifikácia vzťahujúca sa k tomuto znaku kvalifikačnej skutkovej podstaty nebola ustálená zákonným spôsobom. Taktiež jeho sms správa K. „vezme aj ten kýbel, ako môže ...“, je neurčitá, nezrozumiteľná a z jej obsahu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali páchanie trestnej činnosti a to ani podporne. V ďalšej fáze odvolania namietal, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku ani len okrajovo nevyjadril, ako dospel k záveru, že v danom prípade malo ísť o rastlinu spôsobilú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, čo robí rozsudok nepreskúmateľným a arbitrárnym. Rovnako to možno konštatovať aj vo vzťahu k údajným 50 g kokaínu, ktoré mal dodať obž. I. K..

Krajský súd v danej súvislosti opätovne (tak ako to učinil už vyššie vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaných I. K. a S. K.) uvádza, že súd I. stupňa sa na hlavnom pojednávaní dostatočne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami prípadu, poukazujúc najmä na výpovede obžalovaného I. K. z prípravného konania a na preverenie pravdivosti tejto výpovede vykonal rozsiahle dokazovanie. S poukazom na už vyššie uvedené (kde sa odvolací súd veľmi podrobným spôsobom zaoberal výpoveďou obž. B. K. z hľadiska jej zákonnosti, relevantnosti, výpočtu ako i právnej kvalifikácie s poukazom nakvalifikačný znak „v značnom rozsahu“, na ktoré zdôvodnenie bez nutnosti toto zopakovať len poukazuje aj vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného M. D.) ako i podrobné zdôvodnenie napadnutého rozsudku sú závery súdu I. stupňa vo vzťahu k tejto výpovedi a jej komplexnosti jednoznačne správne.

Krajský súd opätovne uvádza, že sa stotožňuje s uvedenými závermi, keď práve na rozdiel od výpovede obžalovaného I. K. vykonanej na hlavnom pojednávaní, výpoveď tohto obžalovaného z prípravného konania nesie známky autentickosti. Táto výpoveď sa v podstatných okolnostiach zhoduje so súborom nadväzných dôkazov (výpovede spoluobžalovaných, svedkov, výsledky domových prehliadok a prehliadok iných priestorov, výsledky ITP a pod..., ktoré sú rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku), okrem toho táto (výpoveď obžalovaného B. K., ktorý veľmi podrobne popisoval časový úsek, frekvenciu nákupov, ako i cenu, za ktorú nakupoval OPL od obž. A. D. a následný predaj ďalším osobám), bola vykonaná za prítomnosti viacerých obhajcov, preto ani po jej zmene na hlavnom pojednávaní, sa ju nepodarilo spochybníť a preukázať na hlavnom pojednávaní uvádzanú okolnosť, že táto výpoveď bola tendenčná a de facto vymyslená.

Krajský súd tiež podotýka, že výpoveď obžalovaného I. K. bola v prípravnom konaní vykonaná zákonným spôsobom, konštruovaná logicky s veľmi podrobnými detailmi a dostatočne spôsobilá usvedčiť obž. M. D. zo spáchania (v napadnutom rozsudku formulovaného) skutku. F. B. K. v nej uviedol, že od marca roku 2018 až po svoje zadržanie na pravidelnej báze, približne raz mesačne, kupoval od spoluobžalovaného A. D. 1kg marihuany za sumu 4500 Eur. Za celé toto obdobie do svojho zadržania od D. kúpil minimálne 10kg marihuany (uvádzal 10-15 kg). Naposledy mu D. marihuanu priniesol k nemu do dielne (Zverex) v oranžovom kýbli s nápisom „OBI“, ktorý tam potom polícia aj v rámci prehliadky zaistila. Od A. D. okrem marihuany kúpil niekedy pred letom roku 2018 aj 50g kokaínu, no na tento nemal odberateľov a preto ho nebral často. Tento sa potom pokúšal sám riediť, z čoho sa dalo urobiť 100 g.

S poukazom na obšírnosť tejto výpovede aj vo vzťahu k ostatným obžalovaným a jej previazanosť so všetkými vykonanými dôkazmi jednotlivo a vo svojom súhrne správne súd I. stupňa výpoveď obžalovaného B. K. vykonanú na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od výpovedí z prípravného konania, v ktorej usvedčoval M. D. zo spáchania predmetného skutku, považoval za účelovú.

Postup prvostupňového súdu, ktorý ustálil dôkaznú situáciu vo vzťahu k obžalovanému A. D. najmä na výpovedi spoluobžalovaného I. K., ktorý neskôr pozmenil svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní, nemožno považovať za chybný a zároveň oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie, ku ktorej sa súd s pomocou tejto výpovede dopracoval. Relevantné ustanovenia Trestného poriadku (zásada náležitého zistenia skutkového stavu a zásada voľného hodnotenia dôkazov) v záujme vylúčenia potenciálneho nebezpečenstva účelových, nepravdivých výpovedí (najmä u výpovedí tzv. „kajúcnikov“, čo však nie je daný prípad) ukladajú súdu povinnosť vykonať dôslednú previerku hodnovernosti, a teda kvality takto podaných svedectiev a to nielen samostatne, ale aj v spojení s inými dôkazmi vykonanými v danom tres-

tnom konaní, čo okresný súd dostatočne a správnym spôsobom učinil a svoje právne úvahy procesne súladným spôsobom vyjadril aj v odôvodnení napadnutého rozsudku s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje.

Odvoláciu námietku obžalovaného, že jeho vina je založená na predaji OPL, pričom tieto neboli uňho zaistené a preto nebolo preukázané, že išlo o OPL, odvolací súd neakceptoval. To, že látka zaistená nebola pri predaji, resp. pri jej nákupe alebo zadovážení iným spôsobom, nemá žiadny vplyv na hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ obžalovaný A. D. predal obžalovanému I. K., OPL a tento ich ďalej dal konečným užívateľom, a títo ho spravidla ihneď alebo vo veľmi krátkej dobe užili (resp. „zobchodovali“ ďalej), nemohlo dôjsť k reálnemu zaisteniu tejto látky a na ustálenie skutkových tvrdení postačujú aj výpovede či už obžalovaných, resp. svedkov o tom, že k nákupu, resp. k zadovážení OPL od obž. I. K. (ktorý ho kúpil od M. D.) skutočne došlo. Ostatne koneční užívatelia, poznali jeho účinky, a v prípade, pokiaľ by tieto účinky predávaná látka nemala, tak by opakovane od obžalovaného OPL nezadovážovali. Preto na podklade vykonaných dôkazov možno bez pochybností vyvodíť záver o tom, že M. D. predával, resp. zadovážoval OPL, ktoré obsahovali potrebné množstvo účinnej látky na ovplyvnenie psychiky konečného konzumenta.

S poukazom na všetky uvádzané skutočnosti krajský súd nezistil žiadny dôvod na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby pre dôkaznú núdzu a preto nepovažoval jeho odvolacie námietky v danom smere za dôvodné.

Námietky obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty „na viacerých osobách“ však odvolací súd za dôvodné považoval, pričom sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu, že pri mesačnej pravidelnosti dodávok omamných látok obžalovanému B. K., navyše v takých množstvách ako to bolo ustálené vo výrokovej časti rozsudku, musel obžalovaný D. jednoducho vedieť, že I. K. takéto množstvo nemá pre vlastné použitie, ale že ho musí ďalej distribuovať viacerým osobám, s čím bol uzročený.

V danom prípade je potrebné zvýrazniť, že z vykonaného dokazovania nebolo žiadnymi produkovanými dôkazmi preukázané, že by obž. D. predával (príp. zadovážoval) OPL iným osobám, ako obžalovanému B. K. a preto aj v prípade pochybností, čo obž. D. vedel, alebo nevedel, či tieto budú sprostredkované ďalším osobám, nemožno tento kvalifikačný znak použiť.

Z právnej kvalifikácie konania obžalovaného D. (vyplývajúcej aj z jeho skutkových zistení) vyplýva, že toto nebolo okresným súdom ustálené ani „ako páchané organizovanou skupinou“ (ako to bolo kvalifikované v obžalobe prokurátora) a dokonca ani vo forme spolupáchateľstva (s obžalovaným B. K., ktorému mal OPL pravidelne dodávať), ale išlo o „klasickú“ drogovú trestnú činnosť páchanú všetkými obžalovanými ako samostatnými páchatelmi, medzi ktorými existovali vzájomné „obchodné“ vzťahy (ako to uvádza okresný súd na str. 25 rozsudku), preto nie je zrejmé, ako dospel okresný súd po ustálení týchto skutočností k záveru o tom, že aj obžalovaný M. D. páchal trestnú činnosť „na viacerých osobách, bez toho, aby bolo preukázané, že OPL predával alebo zabezpečoval okrem obž. B. K. čo i len jednej ďalšej osobe. V prípade, ak by konanie obž. D. a obž. B. K. bolo právne posúdené, ako páchané vo forme spolupáchateľstva v zmysle § 20 Tr. zák. (a teda bol by jednoznačne preukázaný spoločný úmysel spolupáchateľov zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa), bolo by možné vzhľadom na zásadu, že spolupáchatelia zodpovedajú za následok spoločne, ustáliť u obžalovaného M. D. aj tento kvalifikačný znak, no vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora a na to nadväzujúcu zásadu zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu- nakoľko spolupáchateľstvo je považované za vyššiu formu trestnej súčinnosti s väčšími trestnoprávnymi následkami) krajský nebol oprávnený sa touto okolnosťou bližšie zaoberať.

So zreteľom vyššie uvedené vyvstala preto potreba čiastočne modifikovať skutkové zistenia a následne aj právne posúdenie skutku vo vzťahu k obžalovanému M. D., preto na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine ako aj nadväzujúci výrok o treste (keďže tento musí mať podklad vo výroku o vine) a po úprave skutkových zistení na podklade výsledkov vykonaného dokazovania konajúcim súdom, odvolací súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

IV. Obžalovaný A. T.

Obžalovaný M. T. v podanom odvolaní namietal nedostatočnosť zistenia skutkového stavu zo strany prvostupňového súdu najmä pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného I. K. z prípravného konania, ktorý ako jediný dôkaz produkovaný v jeho neprospech aj napriek tomu, že bol na hlavnom pojednávaní samotným obž. I. K. popretý, a zároveň spochybnený tým, že nekorešpondoval s inými zistenými skutočnosťami v súvislosti s ostatnými spoluobžalovanými (najmä pokiaľ ide o množstvo predaných drog, miesta predaju, čas ako i dobu počas ktorej malo k tomuto zadovažovaniu dochádzať), nebol podporený žiadnymi dôkazmi, pričom okresný súd si v rozpore so zákonom nekriticky prebral jeho obsah a tento premietol i do skutkovej časti a následne právnej kvalifikácie napadnutého rozsudku. Je zrejmé, že výpoveď obž. I. K. bola v prípravnom konaní ovplyvnená vidinou nižšieho trestu, z jeho výpovede nie je zrejmé, ako kde sa mali kontaktovať a je tiež nelogické, aby kúpil od neho 800 g marihuany, ktorú by mal sám užiť, pretože nebolo preukázané, že ju predal ďalším osobám. Ako jediný usvedčujúci dôkaz (výpoveď obž. B. K. z prípravného konania, ktorá bola neskôr vyvrátená jeho vlastnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní), by mala byť pre jeho dôveryhodnosť podporená ďalšími aspoň nepriamymi dôkazmi, čo v danom prípade učené nebolo a preto mal súd postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo (v jeho prospech) a to aj vo vzťahu ku kvalifikačným znakom predmetnej skutkovej podstaty najmä pokiaľ ide o kvalifikačný znak „po dlhší čas“ a „vo väčšom rozsahu“.

Odvolací súd sa námietkou zákonnosti usvedčujúcej výpovede obž. B. K. zaoberal doposiaľ viackrát vo vzťahu k ostatným obžalovaným a preto vo vzťahu k námietkam obž. M.T. tiež len zopakuje, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov náležite a logicky zdôvodnil, prečo označenú výpoveď z prípravného konania vzhľadom na jej spontánnosť a vzájomnú súladnosť s inými vykonanými dôkazmi (výpoveďou obž. K., obž. B. G., obž. O., výpoveďami svedkov X. A., J. S., C. S., Y. P. a ostatných svedkov, výsledkov odpočúvania, prepisov telekomunikačnej prevádzky, domových prehliadok, prehliadok iných priestorov, a iných v spise sa nachádzajúcich dôkazov) považoval za presvedčivú a relevantnú, na základe čoho jej na rozdiel od výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu. Vzhľadom na tieto zistenia krajský súd nevidel žiaden dôvod na prehodnocovanie záverov okresného súdu o dôkaznej sile výpovede tohto obžalovaného (ktorý veľmi podrobne vo svojej výpovedi z prípravného konania popísal spôsob a rozsah spáchania žalovaného skutku ako i participáciu iných osôb na jej páchaní) a nepovažuje jej prečítanie za vykonané v rozpore s procesnými pravidlami.

S poukazom na už vyššie uvedené (kde sa odvolací súd veľmi podrobným spôsobom zaoberal výpoveďou obž. B. K. z hľadiska jej zákonnosti, relevantnosti, výpočtu ako i právnej kvalifikácie s poukazom na kvalifikačný znak „v značnom rozsahu“, na ktoré zdôvodnenie bez nutnosti toto zopakovať len poukazuje aj vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného M. T.) ako i podrobné zdôvodnenie napadnutého rozsudku sú závery súdu I. stupňa vo vzťahu k tejto výpovedi a jej komplexnosti jednoznačne správne.

Krajský súd opätovne uvádza, že sa stotožňuje s uvedenými závermi, keď práve na rozdiel od výpovede obžalovaného I. K. vykonanej na hlavnom pojednávaní, výpoveď tohto obžalovaného z prípravného konania nesie známky autenticity, táto sa v podstatných okolnostiach zhoduje so súborom ostatných vykonaných dôkazov (výpovede spoluobžalovaných, svedkov, výsledky domových prehliadok a prehliadok iných priestorov, výsledky ITP a pod..., ktoré sú rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku), okrem toho táto (výpoveď obžalovaného B. K., ktorý veľmi podrobne popisoval časový úsek, frekvenciu nákupov, ako i cenu, za ktorú nakupoval OPL od obž. A. D. a následný predaj mimo iných i obž. M. T. v minimálnom rozsahu 8 x 100 g za cenu 4800 Eur, s ustálenou cenou na čiernom trhu v mieste a čase páchania najmenej 3600 Eur), bola vykonaná za prítomnosti viacerých obhajcov, preto ani po jej zmene na hlavnom pojednávaní, sa ju nepodarilo spochybníť.

Pokiaľ ide o kvalifikačný znak „po dlhší čas“, ktorý u obž. M. T., krajský súd je toho názoru, že okresný súd tento ustálil vzhľadom na dobu páchania stíhaného skutku správne, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný opakovane pravidelne zaobstarával, prechovával (najmenej 8 x po 100 g) a následne dal do užívania osobe Y. P. omamné a psychotropné látky - marihuanu, pričom dobu páchania stíhaného trestného činu teda okresný súd vymedzili obdobím od apríla 2018 do 30.05.2019 (odvolateľ namietá aj dôkazný podklad takého vymedzenia, ako to však už bolo uvedené, správnosť a úplnosť

zisteného skutku okresný súd správne ustálil na základe výpovede obž. B. K. z prípravného konania). V skutkovej vete napadnutého rozsudku okresného súdu použitý výraz „opakovane“ nasvedčuje tomu, že nešlo o jednorazovú, ojedinelú aktivitu, čo by bránilo záveru, že ide o konanie „po dlhší čas“, ale naopak išlo o činnosť kontinuálnu v rozmedzí rokov 2018 až 2019. Doba páchania skutku obžalovaným tak evidentne presiahla dobu jedného roka, čo zodpovedá v zmysle ustálenej súdnej praxe posúdeniu konania „po dlhší čas“.

Z judikatúry:

K námietke obvineného týkajúcej sa právnej kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., teda páchania trestného činu po dlhší čas, treba uviesť, že tento kvalifikačný znak nebol zákonodarcom v rámci Trestného zákona zadefinovaný. Už z jeho gramatického výkladu však možno vyvodiť, že musí ísť o tak dlhý čas, ktorý jednak prekračuje inak obvyklý čas páchania konkrétnej trestnej činnosti (tzv. kvantitatívna stránka), jednak by použitie základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu dostatočne nevystihovalo závažnosť spôsobu konania konkrétneho páchatel'a (tzv. kvalitatívna stránka). Tento znak je preto treba posudzovať individuálne v každom konkrétnom prípade, s ohľadom na všetky jeho okolnosti. Páchanie trestného činu po dlhší čas spravidla znamená pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, súdnou praxou ustálenej na 6 mesiacov. Pokiaľ ide o trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v rámci judikatúry sa táto doba u páchatel'ov, ktorí sú sami konzumentmi takýchto látok, judikovala na jeden rok (R 13/2012). Rozlišovanie páchatel'ov, ktorí sú sami užívateľmi drogy, a páchatel'ov, ktorí sú tzv. dealeri, teda tí, ktorí tieto najmä distribuujú ďalej konečným spotrebiteľom, má svoj význam. V prípade prvej skupiny, s ohľadom na jej špecifickosť, keď páchatel' je sám osobou závislou a zbaviť sa takejto závislosti bez adekvátnej lekárskej pomoci je veľmi náročné až nemožné, pričom čas liečenia sa pohybuje v rozpätí i niekoľko desiatok mesiacov, je táto doba dlhšia. U páchatel'a, ktorý je dealerom (prípadne i sám drogy užíva), postačí na naplnenie tohto kvalifikačného znaku aj kratšia doba (por. aj uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014). Predmetom tohto dovolacieho konania je skutok, ktorého objektívna stránka spočíva v neoprávnenom predaji omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov viacerým osobám v časovom rozpätí od septembra 2007 do apríla 2008, teda znak kvalifikovanej skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu, spočívajúci v jeho páchaní po dlhší čas, bol naplnený (trestné kolégium NS SR pod č. 4Tdo 12/2016).

Ďalej obžalovaný namietal, že pokiaľ ide o svedka Y. P., tento sa nevedel v rámci svojej výpovede (z prípravného konania) vyjadriť, či to, čo spolu užíli bola marihuana a či mala dostatočnú koncentráciu účinnej látky, nakoľko bola zmiešaná s tabakom. V tejto súvislosti namietal, že nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že mali spolu užívať marihuanu priemerne 1 x mesačne (ako to uvádza v dôvodoch rozsudku), nakoľko to nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Z uvedeného je zrejmé, že súd aj v tomto ohľade mal vychádzať zo zásady in dubio pro reo, a dostatočne nezistené a nepreukázané skutočnosti vyhodnotiť v jeho prospech.

Krajský súd na danom mieste uvádza, že z prečítanej výpovede svedka Y. P. na hlavnom pojednávaní (okresný súd v odôvodnení rozsudku na č.l. 21 nesprávne uvádzaz výpovede svedka Y. P. na hlavnom pojednávaní ...) z prípravného konania na č.l. 725 nevyplýva, že by svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, čo spolu s obžalovaným T. užíli. Naopak, svedok v rámci svojej výpovede potvrdil, že marihuanu fajčil vo svojom živote asi 100 krát, vie ju rozoznať od tabaku, s A. T. ju fajčili aj v spoločnosti viacerých osôb (... „niekedy tam boli štyria, niekedy desiat.“), taktiež ju fajčili priemerne raz do mesiaca, A. ju mal vždy pri sebe, nikdy za ňu nič neplatil.

Pokiaľ v odvolaní obžalovaný namietal, že z výsledkov ITP nie je zrejmé žiadna komunikácia ohľadom drog (a to tak vo vzťahu k svedkovi P., tak i vo vzťahu k obž. S. K.), táto námietka nemá svoje opodstatnenie, nakoľko vo vzťahu k uvedenému skutku ustálenému vo výrokovvej časti rozsudku nie sú podstatné tieto okolnosti, ale je podstatné prepojenie medzi obžalovaným T. a I. K., ktoré vyplýva nie len z oboznámených výsledkov odpočúvania, ale aj z SMS komunikácie, z ktorej jednoznačne vyplýva komunikácia o marihuane, ktorú obžalovaný B. K. predával obž. M. T.. V rámci domovej prehliadky bola u obžalovaného A. T. nájdená a zaistená sušená marihuana o hmotnosti 71,306g, ktorá podľa následného znaleckého skúmania KEÚ PZ obsahovala účinnú látku THC v množstve, ktoré má na človeka účinky v

zmysle § 130 ods. 5 Tr. zák. (v zmysle skutkovej vety napadnutého rozsudku), čo opätovne potvrdzuje fakt o kvalite a účinkoch marihuany, ktorú sprostredkoval obžalovaný T. aj svedkovi P..

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v danom prípade nebola správne ustálená právna kvalifikácia jeho konania vzhľadom na množstvo zaistených a následne predaných zakázaných látok obž. S. K., krajský súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná vo vzťahu k obž. T., pričom krajský súd sa ňou dostatočne zaoberal vo vzťahu k obž. B. K. a na toto odôvodnenie (a jej špecifiká) v prípade potreby len poukazuje. Rovnako námietky ohľadne používania resp. nepoužívania šifier vo vzájomnej komunikácii ako i spôsob, ako mali byť OPL od B. K. získané (resp. kto komu ich vozil a pod..), nepovažoval odvolací súd za také, ktoré by mali akýkoľvek zásadný vplyv na ustálenie skutkového stavu dôkazmi, ktoré zo spáchania skutku uvedeného v citovanej časti rozsudku obž. M. T. usvedčovali, resp. ktoré by výpoveď obž. B. K. vo vzťahu k menovanému obžalovanému diskvalifikovali do takej miery, že by mohla byť odvolacím súdom považovaná za nedôveryhodnú.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v napádanom rozsudku (v jeho výrokovvej časti) sa neprávne uvádza, že u neho bola vykonaná domová prehliadka na ulici L. E. v K., hoci prehliadka bola realizovaná na ulici X. A. v K., na danom mieste krajský súd uvádza, že táto námietka obžalovaného je opodstatnená, no iba z hľadiska formálneho pochybenia okresného súdu, ktoré je možné (vzhľadom k tomu, že ide o zjavnú nesprávnosť spočívajúcom v nesprávnom uvedení ulice, no správne bolo uvedené ... v byte č. XX, nachádzajúcom sa na 3. poschodí bytového domu č. X....), odstrániť opravou vyhotovenia rozsudku v zmysle § 174 Tr.por.

V. Obžalovaný A. Z.

Obžalovaný A. Z. v písomnom odôvodnení odvolania namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku v spojitosti s uznaním viny za skutok ustálený v skutkovej časti napadnutého rozsudku, nakoľko je podľa jeho názoru zrejmé, že vykonaním dokazovaním bolo síce preukázané (a to i jeho priznaním a oľutovaním tohto konania), že osobám J. S. a C. S. predal marihuanu v množstve 1 g za cenu 10,- Eur, no nebolo preukázané, že by zabezpečil ďalším osobám marihuanu tým spôsobom, aby to bolo možné subsumovať pod kvalifikovanú skutkovú podstatu s kvalifikačným znakom „na viacerých osobách“. Z vykonaného dokazovania síce vyplýva, že svedkom Y., Z. a D. (ktorých výpovede veľmi podrobne rozanalyzoval v rozsahu č.l. 5520 spisu) poskytol 1-2 krát mesačne v rámci návštevy u neho marihuanu na zafajčenie, no z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť, že v danom prípade išlo o také množstvá tejto látky, ktoré by boli možné považovať (ani vo svojom súhrne) za drogu v zmysle ustálenej súdnej praxe z hľadiska hmotnostného (jednorázová dávka zodpovedajúce max 500 mg), vzhľadom na množstvo, ktoré si svedkovia potiahli ako i fakt, že táto bola riedená tabakom a jej účinky mohli byť ovplyvnené nie jej vlastnosťami, ale najmä požitím alkoholu, ktorého požívanie s fajčením marihuany svedkovia kombinovali. V tomto smere poukazyval na vlastné výpočty ohľadne jedného potiahnutia vyhoreného materiálu, ktoré predstavuje maximálne 0,0227 g. Z uvedeného potom vyplýva, že súd prvého stupňa mal jeho protiprávne konanie správne právne kvalifikovať ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zák.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že predmetom odvolacích námietok v danom prípade nie sú skutkové zistenia ohľadne predaja marihuany osobám J. S. a C. S. a zadovážovanie zakázaných látok osobám A. Y., A. Z. a U. D., nakoľko obžalovaný tieto skutočnosti nepopiera a tieto boli preukázané procesom dokazovania, ale obžalovaný de facto namietal trestnosť takéhoto činu vo vzťahu k osobám A. Y., A. Z. a U. D., nakoľko je toho názoru, že z vykonaného dokazovania bez dôvodných pochybností nevyplýva, že poskytnuté látky týmto osobám boli drogou tak v zmysle hmotnostného kritéria, ako i vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v predmetnej marihuane.

Pokiaľ teda obžalovaný namietal, že v jeho prípade nebola správne ustálená právna kvalifikácia konania konania, krajský súd uvádza, že táto námietka nemá svoje opodstatnenie.

Na danom mieste je potrebné (tak ako to už krajský súd popísal vyššie, vo vzťahu k ostatným obžalovaným) zopakovať, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji OPL môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu (v danej súvislosti viď uznesenie NS SR pod sp. zn. 2Tdo/9/2014).

Stavu vecí a zákonu zároveň zodpovedajú podľa názoru krajského súdu skutkové zistenie okresného súdu, že marihuana, ktorú obž. Z. odoberal od obž. B. K. obsahovali takú koncentráciu účinnej látky (t. j. najmenej 2% hmotnostných pri THC), ktorá bola spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v ust. § 2 odsek 1 zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že k nákupom drog u obž. I. K. a následnému predaju resp. poskytovaniu iným osobám dochádzalo na pravidelnej báze, preto neprichádza do úvahy, že by išlo o OPL bez náležitej účinnej látky, o čom svedčia nie len výpovede jednotlivých odberateľov drog rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ale i znalecké skúmanie, ktorému boli podrobené zaistené OPL u obž. B. K. ako i u obžalovaného A. Z., ktorému mal B. K. predmetné látky predávať a tento ďalej „zobchodoval“ najmenej s osobami J. S. a C. S., a tiež poskytoval A. Y., A. Z. a U. D. pri spoločnom užívaní.

To, že nebola v danom prípade preukázaná účinná látka z poskytnutých OPL, nemá žiadny vplyv na hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ obžalovaný M. Z. poskytol vyššie uvedeným osobám marihuanu a títo ju ihneď užili, nemohlo dôjsť k reálnemu zaisteniu tejto látky a na ustálenie skutkových tvrdení postačujú aj výpovede týchto svedkov (tak, ako to i učinili na hlavnom pojednávaní), že vyfajčená marihuana mala na nich účinky a cítili sa byť „nahúlený“. Je totiž zrejmé, že pokiaľ by tieto účinky poskytnutá látka nemala, tak by s obžalovaným opakovane túto nekonzumovali. Preto na podklade dôkazov možno bez pochybností vyvodiť záver o tom, že obžalovaný predával, resp. zadovážoval OPL, ktoré obsahovali potrebné množstvo účinnej látky na ovplyvnenie psychiky konečného konzumenta.

V danej súvislosti je tiež potrebné poukázať aj na ustálenú judikatúru NS SR (viď napr. R/22/2019) z ktorej vyplýva, že obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 Trestného zákona sa rozumie dávka drogy, ktorá sa bežne konzumuje pri jednom použití a hmotnostne zodpovedá dávke bežne predávanej (kupovanej) na jedno použitie. Takto určená obvykle jednorazová dávka na použitie musí obsahovať minimálne také množstvo účinnej látky, ktoré je spôsobilé ovplyvniť psychiku jedinca, či už v zmysle útľmu alebo excitácie. Pojem „obvykle“ nemožno vykladať subjektívne vo vzťahu ku konkrétnemu konzumentovi drogy, ale všeobecne vo vzťahu ku konkrétnej droge.

Na základe vyššie uvedeného je potom zrejmé, že v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku vymedzené konanie obžalovaného A. Z., spočívajúce v neoprávnenom obstaraní si resp. kúpe v spojení s prechovávaním marihuany a hašišu v minimálnej hodnote 630,11 Eur + 27,03 Eur zaistených pri domovej prehliadke u obžalovaného a následného predaja J. S. a C. S., a zadovážení osobám A. Y., A. Z. a U. D., napĺňa objektívnu aj subjektívnu stránku skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.

Z vyššie uvedených dôvodov teda považoval krajský súd odvolacie námietky obžalovaného za nedôvodné a teda ako také ich nemohol pri svojom rozhodovaní o jeho odvolaní akceptovať.

Ak teda zhrnieme vyššie uvedené, ani krajský súd nemal pochybnosti o vine obžalovaných vyjadrenej vo výrokovej časti napadnutého rozsudku (vo vzťahu k obžalovaným B. K., S. K., M. T. a M. Z.) a tiež o vine obž. M. D., ktorú ustálil až krajský súd v tomto rozsudku, pričom v rozsudku popísaným konaním sa obžalovaní dopustili trestných činov tak, ako to ustálil správne okresný súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovaným B. K., S. K., M. T. a M. Z. a krajský súd týmto rozsudkom vo vzťahu k obžalovanému M. D.. Právna kvalifikácia následne v plnom rozsahu zodpovedá povahe jednotlivých skutkov.

K výrokom o treste a ochranných opatrení:

V prvom rade je potrebné uviesť, že trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti -potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Pri preskúvaní výroku o treste odňatia slobody krajský súd zistil, že okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovaným B. K., S. K., M. T. a M. Z..

Zákonným spôsobom pritom vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1, a § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom pri určení druhu trestu a ich výmery prihliadol tak na spôsob spáchania činu, ako aj jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osoby a osobné pomery obžalovaných, pričom nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie zmierňovacích ustanovení v zmysle § 39 Tr. por.

Tresty odňatia slobody vo výmere po 15 rokov vo vzťahu k obžalovaným B. K. a S. K., ako i tresty odňatia slobody vo výmere po 10 rokov obžalovaným M. T. a M. Z., ktoré uložil okresný súd, sú všetky na dolnej hranici zákonom stanovených trestných sadzbách za obzvlášť závažné zločiny, z ktorých boli uznaní za vinných. V rovine polemiky zostáva uplatnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., vo vzťahu k všetkým menovaným obžalovaným, nakoľko napr. S. K. bol v minulosti (v rokoch 1996, 2005 a 2006) 3 krát súdne trestaný za spáchané prečiny a hoci sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol, nie je možné podľa názoru krajského súdu u jeho osoby ustáliť, že pred spáchaním tejto trestnej činnosti viedol riadny život. Taktiež to platí i u obž. A. Z., ktorý už bol v roku 2010 odsúdený za spáchanie prečinu násilnej povahy, ako i u ostatných obžalovaných, ktorí boli doposiaľ riešení výlučne priestupkovo.

Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. nestačí iba zistenie, že osoba nebola súdne trestaná, keďže vedenie riadneho života je širšia kategória ako nepáchanie trestnej činnosti (uznesenie NS SR pod sp. zn. 5Tdo/69/2019 zo dňa 15.04.2020).“

Vzhľadom však k tomu, že prokurátor odvolanie proti rozsudku nepodal, krajský súd s poukazom na zásadu reformatio in peius nemohol tento zistený nedostatok revidovať.

Správne a zákonné sú výroky, ktorými boli obžalovaní podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona zaradení na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1, 78 ods.1 Trestného zákona boli obžalovaným súčasne uložené i ochranné dohľady, a podľa § 58 ods.3 Tr. zák. uložené tresty prepadnutia majetku vo vzťahu k obžalovaným B. K., S. K., ktoré výroky majú základ v zistenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii konania obžalovaných.

Za správne a zákonné treba považovať aj výroky o uložení ochranných ambulantných protitoxikologických liečení obžalovaným A. T. a A. Z., ktoré majú plné opodstatnenie v príslušných znalečných záveroch a skutkových zisteniach ustálených v procese dokazovania.

Na zákonnosti uloženého ochranného oparenia nič nemení ani fakt, že obžalovaní sú toho času viac ako 2 roky vo výkone väzby, kde nútene abstinujú, pretože „ochranné liečenie sa nenariaďuje na určitú dobu, ale trvá tak dlho, dokiaľ to vyžaduje jeho účel (<. 74 ods.2 TZ). O prepustení z ochranného liečenia po dosiahnutí jeho účelu rozhoduje súd vo vykonávacom konaní (§ 353 <. TP) /R 6/1972/.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. D., keďže krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods.1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám obžalovaného na podklade § 322 ods.3 Trestného poriadku uznal za vinného z trestného činu v podstate na nezmenenom skutkovom základe, no pri zmenenej právnej kvalifikácii, bol povinný rozhodnúť aj o uložení trestu a ochranného opatrenia.

Pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods.1 Trestného zákona a § 34 ods.5 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 2, ods.3 a ods.4 Trestného zákona skúmal odvolací súd pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností pričom zistil, že obžalovanému nepriťažuje v zmysle § 37 Trestného zákona žiadna okolnosť, pričom poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona mal priznanú už okresným súdom v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., čo vzhľadom na zásadu „nezhoršenia postavenia v odvolacom konaní, ktoré sa vykonáva výlučne na podklade odvolania podaného v jeho prospech“ , musel krajský súd akceptovať. V konečnom dôsledku nebolo zistené, že by obžalovaný páchal pred žalovanou trestnou činnosťou akúkoľvek závažnejšiu protiprávnu činnosť (vynímajúc spáchané dopravné priestupky)

Keďže podľa § 38 ods.3 Trestného zákona u neho prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, bol odvolací súd povinný znížiť pri ukladaní trestu dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Nakoľko zákonodarcom stanovená základná trestná sadzba za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. je v dolnej hranici vo výmere 15 rokov a v hornej hranici 20 rokov, postupom uvedeným v § 38 ods.3 Trestného zákona znížená horná zákonom stanovenej trestnej sadzby takto predstavuje 18 rokov a 4 mesiace.

Odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody pre obžalovaného A. D. vo výmere 15 rokov odňatia slobody, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, a teda trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonne upravenej trestnej sadzby (aj napriek tomu, že tento trest v neprospech obžalovaného vzhľadom na absenciu odvolania prokurátor nemohol meniť) s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ako i s poukazom na prvky individuálnej a generálnej prevencie trestu považuje za dostatočný, primeraný a zároveň zodpovedajúci požiadavkám tak generálnej, ako i individuálnej prevencie.

Odvolací súd obžalovanému obligatórne uložil i trest prepadnutia majetku (s poukazom na zásadu uvedenú v § 58 ods.3 Tr. zák.), ako i ochranný dohľad, keďže ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom pri ochrannom dohľade mu určil trvanie v rozsahu 1 /jedného/ roku, nakoľko to považuje za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred eventuálnym páchaním novej trestnej činnosti obžalovaným a počas ktorej doby sa obžalovaný podrobí nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie jeho nápravy, síce dočasnou, ale presne stanovenou kontrolou spôsobu jeho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.